І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь... — Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200, з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 101. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 28-го ТРАВНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, MAY 28, 1975 No. 101. VOL. LXXXII.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЗАКІНЧИВ СВОЇ ОДНОТИЖНЕВІ РІЧНІ НАРАДИ СХВАЛЕННЯМ РЕЗОЛЮЦІЙ І ПОСТАНОВ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ І ГРОМАДИ ТА БАГАТОМІЛЬЙОНОВОГО БЮДЖЕТУ, ПРИДІЛЕННЯМ $15,900 НА СТИПЕНДІЇ ДЛЯ СТУДІЮЮЧОЇ МОЛОДІ І $12,500 ПОЖЕРТВ НА НАРОДНІ ЦІЛІ.

ДВА ОСТАННІ ДНІ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Союзівка, Кергонксон. — Схваленням річного бюджету та ряду резолюцій, рекомендацій і постанов для добра організації і громади та народу, схваленням багатомільйонового бюджету, приділенням 15,900 дол. на стипендії для 95 студентів і пожертвою 12,500 дол. на народні цілі, схваленням заяви про кінцеві підсумки і висновки та підбадьорюючим кінцевим словом головного предсідника Йосипа Лисогора і співом українського національного гимну „Ще не вмерла Україна" закінчились тут минулої п'ятниці, 23-го травня, однотижневі звичайні річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу.

Два останні дні нарад, в четвер і п'ятницю 22 і 23-го травня, були всеціло присвячені звітам поодиноких комісій, дебатам над цими звітами та запропонованими резолюціями і рекомендаціями, схваленням бюджету в сумі $ 5,539.500 по стороні прибутків і $ 4,905,500 по стороні видатків, із сподіваним дальшим збільшенням майна УНСоюзу на $634,000, та, вкінці, додатковим внесенням і ухвалами і схваленням заяви Головного Уряду про кінцеві підсумки і висновки цих нарад.

Наради в четвер, 22-го травня, започатковано звітом Стипендійної Комісії, про склад і працю якої поінформувала головна касирка п-і Уляна Дячук, яка перед нарадами перевірила всі подання про стипендії та приготовила з них відповідне зіставлення. Всіх подань на стипендії було цього року рекордове число 150, але два десятки з них відкинено з уваги на брак відповідних кваліфікацій чи документів. У приділі стипендій для кваліфікованих кандидатів бралось до уваги насамперед матеріяльну потребу, а дальше успіхи в студіях та предмет студій і, вкінці, активність в українських студентських, молодечих чи громадських установах. Після розгляду всіх прийнятих подань, Комісія яка відбула свої наради вже в неділю, 18 травня, запропонувала і Головний Уряд схвалив 5 стипендій по $ 500, 10 по $ 300, 24 стипендії по $ 200 та 56 стипендій по $ 100. Головний секретар Володимир Сохан з черги подав з відповідними вияснениями список усіх тих студентів, яким признано стипендії.

Після прийняття заслуханих і обговорених в перших двох днях нарад звітів головних урядовців, з черги звітували, пропонуючи відповідні резолюції і рекомендації:

За Контрольну Комісію її голова мґр Іван Геврик.

За Комісію для справ УНСоюзу в Канаді її голова сенатор Павло Юзик, головний директор УНС для Канади.

За Комісію для молоді звітували головні радні д-р Богдан Футей та Євген Іванців.

За спортову Комісію звітував головний радний Андрій Джула і його доповняли почесний член Іван Іванчук та заступниця головного предсідника пані Марія Душник.

За організаційну Комісію звітували головний контролер д-р Іван Скальчук та головний радний Євген Репета.

Звіт за культурно-освітню комісію склали головний контролер інж. Іван Ващук та ред. А. Драган.

За жіночу Комісію звітувала пані Марія Душник.

Почесні члени інж. Степан Куропась та д-р Яролав Падох звітували за Комісію сеньйорів.

За фінансову комісію, яка запропонувала бюджет і пожертви на народні цілі, звітував головний контролер мґр Іван Винник.

Звіти і запропоновані поодинокими комісіями резолюції і рекомендації доповнювали своїми інформаціями, заввагами та вияснениями також інші члени цих комісій.

Після кожного звіту відбувалися дебати над запропонованими резолюціями і рекомендаціями та їх, в поодиноких випадках з відповідними доповненнями чи поправками, схвалювано.

В четвер, 22-го травня, під час пополудневої сесії інж. Юліян Ястремський, архітект Дому УНСоюзу, поінформував головних урядовців про ряд зв'язаних з цим домом та його фінансуванням актуальних проблем, закінчуючи свої інформації та вияснення оптимістичними перспективами щодо розв'язки цих проблем.

Того ж дня ввечорі відбулася традиційна при таких нагодах спільна вечеря з відповідною програмою, якою із притаманним йому дотепом і гумором проводив почесний член Головного Уряду та союзовий сеньйор інж. Степан Куропась. Вечеру започаткував і закінчив молитвою місцевий парох о. Іван Мак.

В останньому дні нарад, в п'ятницю 23-го травня, відбулася тільки одна сесія, яку виповнили продовження дебат і схвалювання звітів та резолюцій і рекомендацій поодиноких комісій, внесення для добра організації і громади, однодушне схвалення аплявзами кінцевого ствердження про підсумки і висновки нарад та заклику Головного Уряду до членства і громади.

Нарадами протягом останніх двох днів проводили на зміну головний предсідник Йосип Лисогір і заступники головного предсідника д-р Іван Флис та пані Марія Душник. Перед закінченням нарад головний організатор Степан Гавриш звернувся із закликом до пожвавлення організаційної праці для досягнення цьогорічної організаційної мети.

Закінчив наради кінцевим словом головний предсідник Йосип Лисогір, підкреслюючи та високо оцінюючи їх діловість і серйозність і, зокрема дух братерства, в якому вони відбувалися.

Співом „Ще не вмерла Україна" закінчено традиційно ці чергові річні наради Головного Уряду УНСоюзу.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ОБРАНИЙ 28-ОЮ КОНВЕНЦІЄЮ НА КАДЕНЦІЮ В РОКАХ 1974 — 1978

Сидять (зліва): ред. А. Драган, головні контролери д-р Іван Скальчук і проф. д-р Богдан Гнатюк, головна касирка мґр. Уляна Дячук, головний секретар Володимир Сохан, заступник головного предсідника д-р Іван Флис, головний предсідник Йосип Лисогір, головний директор УНС для Канади сенатор Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний організатор Степан Гавриш і головні контролери мґр. Іван Винник та інж. Іван Ващук. (Немає на фотознімці гол. котролера мґра Івана Геврика, який був в урядовому відрядженні).

Стоять (зліва): головні радні Євген Репета, інж. Мирослав Кальба, пані Текля Мороз, Євген Іванців, інж. Анатолій Дорошенко, Володимир Запаранюк, д-р Мирон Куропась, проф. Тарас Шмаґала, Іван Одежинський, д-р Богдан Футей, Василь Дідюк, Андрій Джула, пані Анна Гарас і д-р Анна Чопик.

СТВЕРДЖЕННЯ І ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Союзовці!

Головний Уряд Українського Народного Союзу: його Головний Екзекутивний Комітет, Головна Контрольна Комісія і Головні Радні та Почесні Члени відбули на Союзівці в тижні від 19-го травня передбачені статутом звичайні річні наради, під час яких заслухано звітів та основно перевірено і обмірковано минулорічний розвиток і теперішній стан нашого Союзу. У висліді цих нарад і дебат стверджено:

1. Український Народний Союз, як братсько-запомогова установа, своїми формами і родами життєвого забезпечення, своєю обслугою членів та своїми багатобічними активностями є не тільки передовою такою українською установою, але також дорівнює і в багатьох відношеннях перевищує наймодерніші такі інші та загальноамериканські інституції.

2. Український Народний Союз, як частина американської і канадської цілости, відчув у більшій чи меншій мірі всі ті процеси і тенденції, що характеризували в тому часі загальний стан і розвиток цих наших країн.

3. Непевний і некорисний економічний стан в ЗСА і Канаді мав тільки деякий вплив на стан і розвиток УНСоюзу.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ СТАН

Організаційний розвиток УНСоюзу виказав поважні успіхи, але вони могли б і напевно були б значно більші, якщо б найширший загал нашого громадянства мав більше зрозуміння ваги життєвого забезпечення в рідній установі та якщо вповні був би використаний наш організаційний потенціял, зокрема повна активізація наших Відділів і їх урядовців. До цього закликає Головний Уряд УНС, схваливши в цій справі ряд додаткових заходів.

ФІНАНСИ І ГОСПОДАРКА

Фінансовий стан Українського Народного Союзу навіть в некорисних загальних економічних обставинах минулого року виказав не тільки непохитну стабільність, але й виразну тенденцію дальшого та ще більшого розвитку, про що переконливо свідчать збільшені прибутки з членських вкладок, як і загальне збільшення майна УНСоюзу, не зважаючи на додаткові видатки, зв'язані з минулорічною Конвенцією. Вже пороблені та схвалені нові інвестиційні та інші господарські заходи мають на меті ще більше скріпити та причинитись до дальшого розвитку фінансового стану УНСоюзу.

ДІМ УНСОЮЗУ

Одинокою ділянкою, на яку мав поважний вплив некорисний загальний економічний розвиток в країні, була новозбудована Українська Будівля УНСоюзу, в яку інвестовано поважні фонди. Непередбачувана рецесія та сповільнення економічного розвитку в країні були причиною того, що досі, мимо максимальних старань і зусиль, не пощастило винаймити всі вільні ще приміщення в новій будівлі, в результаті чого ця будівля не принесла сподіваних додаткових прибутків. Проте, такий стан має виразно тимчасовий характер, зумовлений економічною ситуацією в країні. Існують всі вигляди на те, що пороблені вже заходи, як і винесені нові рішення і постанови в цій справі принесуть задовільну розв'язку вже в передбачуваному часі.

ВИДАВНИЦТВО

Головний Уряд УНСоюзу, мавши на увазі важливу ролю, яку відіграють періодичні, книжкові та принагідні публікації УНСоюзу, як і мавши на увазі збільшені в цьому відношенні обов'язки нашої установи та її власні потреби і потреби нашої громади та нашого народу, виніс ряд рішень і постанов з метою розвинути і піднести ці публікації до такого стану, який відповідав би цим завданням і потребам.

Усі ці та ряд інших рішень і постанов оформлені в резолюціях і рекомендаціях Головного Уряду УНСоюзу.

ПІДСУМКИ І ВИСНОВКИ

Головний Уряд Українського Народного Союзу у кінцевих підсумках своїх річних нарад та у їх висновку стверджує:

1. Український Народний Союз своїм організаційним і фінансовим станом, своїм видавництвом та своїми багатобічними активностями також у минулому році не тільки виправдав і залишився, але ще більше скріпив присвоєну йому вже його піонерами назву і ролю справжньої Української Заморської Твердині.

2. Головний Уряд Українського Народного Союзу закликає все своє членство та всю нашу велику Громаду в Америці і Канаді ще більше об'єднати наші сили та ще ширше розгортати наш потенціял і поголовним членством в УНСоюзі та участю в його активностях причинитись до дальшого скріплення і розвитку цього справжнього Українського Союзу праці, ідей та інтересів для добра кожного українця, кожної української громади й установи та всього Українського Народу!

Союзівка, Кергонксон, 23-го травня 1975.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

В ЕЛЛЕНВІЛ ВІДБУВСЯ ЧЕРГОВИЙ ЗЛЕТ СУМА СХІДНИХ СТЕЙТІВ

Елленвіл, Н.Й. (в.л.). — Під гаслом „За Бога і Україну до перемоги" відбувся тут в днях від 24-26-го травня ц.р. на власній оселі традиційний, бо 16-й вже з черги Злет Спілки Української Молоді Америки східніх стейтів, в якому взяло участь понад 500 осіб уніформованої молоді і кількасот старших громадян та молоді без одностроїв, які брали активну участь у Злеті, головно у його спортовій і мистецькій частинах.

Заступлені на Злеті були Осередки і Відділи: Асторія, Бостон, Нюарк - Ірвінгтон, Бруклин, Гартфорд, Ютика, Пассейк, Ню Йорк, Йонкерс, Джерзі Сити, Філядельфія, Картерет і гостинно Осередок Парма з Огайо.

В суботу о год. 12:30 на головній площі біля Пам'ятника Героям відбулося офіційне відкриття Злету, що його перевів, в присутності членів Команди і чисельно зібраного громадянства, Голова Головної Управи СУМА Мирослав Шміґель, відмічуючи, що цьогорічним Злетом СУМА відзначує дві важливі історичні дати — 50-річчя постання СУМ-у в Україні і 25-річчя з дня смерти Головного Командира УПА ген. хор. Романа Шухевича - Тараса Чупринки. Команда Злету, яку цього року очолював Роман Дашавець з Бостону і до якої входили ще Ігор Зварич, Нуся Вох, Марія Ребенська, Ірина Гарасимів, Ігор Абрам, Іван Міджак, Маріянна Гаманюк, Марія Іваськів, Омелян Крих, Тарас Ковальчин, Роман Матійків, Петро Мечник, Ярослав Федорійчук, Михайло Луців, Левко Іваськів і Ярослав Микієвич — перевела церемонію звітування, молитви і піднесення прапорів, а після відчитання

(Закінчення на стор. 4-ій)

ВІДБУЛАСЯ ЮВІЛЕЙНА КОНВЕНЦІЯ УЛТПА, Д-Р АХІЛЬ ХРЕПТОВСЬКИЙ ОЧОЛИВ ГОЛОВНУ УПРАВУ

Ню Йорк. (мс) — XVI З'їзд делеґатів і XI Науковий з'їзд членів Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА) з кінцем минулого тижня мали особливий характер, бо ними УЛТПА завершило 25 років свого існування та діяльности. Влаштовуючи в цьому році ювілейну конвенцію, УЛТПА зробило підсумки пройденого 25-річного етапу, за час якого воно розвинулося із відносно скромних початків у видатну науково - суспільну одиницю з визнаним вже місцем в медичному світі Америки та серед українського суспільства.

Ювілейну конвенцію в основному виповнив науковий з'їзд із 12 сесіями з різних ділянок медицини, в часі яких активно було заанґажованих 36 лікарів, з яких 23 читали доповіді зі своєї спеціяльности. Про науковий рівень з'їзду засвідчує добір спеціялістів високої кляси, як, наприклад, д-ра Леонтія Дмоховського з Тексасу, світової слави вірολога, чи д-ра Ярослава Барвінського з Вінніпеґу, Канада, видатного піонера у серцево - судинній та грудній хірургії. У зв'язку з цим, що Американська Медична Асоціяція на початку цього року акредитувала такі наукові з'їзди УЛТПА, зрівнюючи їх з післядипломними студіями в системі постійного медичного дошколу, признаючи за участь у з'їзді і вислухання наукових доповідей окреслене число кредитів, всі учасники наукового з'їзду УЛТПА вперше в історії Товариства одержали від Головної Управи відповідні посвідчення.

НАУКОВИЙ З'ЇЗД

Ювілейна конвенція почалася в п'ятницю, 23 травня ввечорі в готелі „Амерікана". Після відкриття конвенції головою Метрополітального Відділу УЛТПА д-ром Р. Кравчуком, учасників привітав голова Головної Управи д-р Юрій Кушнір і відразу після закінчення формальностей почався науковий з'їзд. Ще того ж самого вечора відбулося два панелі — психіятричний (доповідачі: д-р М. Логаза, д-р О. Волянський, д-р А. Тершаковець з коментарями д-р Н. Дражньовської та д-р О. Врецьони) та педіятричний (доповідачі д-р Б. Целевич, д-р М. Фішер-Слиж, д-р М. Головатий, д-р С. Павлинський і д-р О. Шандра). На тему „Можливості викорінення туберкульози в Америці" доповідав д-р Ю. Бережницький, а коментували д-р В. Плющ. Останньою була доповідь д-ра Л. Кузьмака про „Получення між печінковим проводом і порожньою кишкою при зовнішньому затканні жовчних проток". Коментував доповідь д-р Б. Худьо.

Ранком 24 травня відбувся панель на тему „Видалювання мигдаликів у дітей" з доповідями д-ра М. Мігоцького, д-ра Марії Фішер-Слиж, д-ра О. Оришкевича та д-ра Д. Кострубяка. Закінчився науковий з'їзд в неділю, 25 травня після полудня. Доповідали д-р Л. Дмохновський („Віруси та рак грудної залози"), д-р Я. Барвінський („Хірургічне лікування захворювань кінцевих артерій"), д-р Л. Мостович („Анґіографія та комп'юторна томографія при діягнозі недуг"), д-р М. Юзич („Зміна дна ока в загальних недугах"), д-р М. Драган („Медичні та етногенетичні аспекти розподілу груп крови поміж українцями"), д-р В. Зарічний („Атлетичні пошкодження коліна, шиї та рамени").

Окремий характер мала частина, присвячена стислій організаційній тематиці. В

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРОФ. ТАРАС ШМАҐАЛА ОБРАНИЙ НА СПІВПРЕДСІДНИКА РАДИ СПАДЩИННИХ ГРУП РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ

Вашінґтон. — (д-р А. Жуковський). — В днях 16, 17, 18-го травня ц. р. відбулася тут Республіканська Крайова Конвенція Спадщинних Груп (національностей) для вибору нової Ради і її проводу та намічення плятформи цієї організації. Рада Спадщинних Груп, зглядно національностей, тісно пов'язана з Республіканською партією і є її прибудівкою. Дотеперішнім головою і предсідником Конвенції був конґресмен Ед. Дервінскі. В нарадах взяв участь також посадник Клівленду Ралф Перк, а на бенкеті промовляв сен. Брок. Головною атракцією першого дня нарад була візита і промова віцепрезидента Нелсона Рокефеллера під час обіду в п'ятницю, 16 травня, в якій він підчеркнув, що Америка є країною еміґрантів, які шукали захисту від різних переслідувань, і тому є також країною волі. Треба плекати і шанувати традиції кожної народности і оцінювати їх

Проф. Тарас Шмаґала

[redacted] вклад в розбудову цієї країни. Він дуже прихильно відноситься до спадщинних організацій. Після полудня президент Фжеральд Форд гостив усіх делеґатів у Білому Домі, де знову у своєму привітанні делеґатів підчеркнув пошанування традицій

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

На висоті завдань

Це велика шкода і втрата, що українці в Америці і Канаді не можуть розпоряджати самі для себе такими модерними засобами масової інформації, як телебачення і радіо. Якщо б така можливість існувала і якщо б минулотижневі річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу можна було спостерігати і за ними слідкувати на телебаченні чи бодай слухати їх в радіо, то немає найменшого сумніву, що кожний українець сам прийшов би до такого висновку, як його поставлено в заголовку цього коментаря: „На висоті завдань", що відноситься однаково до Українського Народного Союзу, як установи, так і до його проводу, Головного Уряду.

Це вже така людська вдача, що громада далеко більше податлива та сприймає всілякі негативні вістки, видумки і поголоски. Нарід ласий на сенсації, а найбільшими сенсаціями і є всілякі негативи.

Роїлось в розмовах і деяких публікаціях протягом останніх місяців і від „сенсацій" про Український Народний Союз та його провід. Чого то тільки не сказано і не написано, від всіляких „латок" на головних урядовців починаючи, а на „банкрутстві" УНСоюзу кінчаючи. Також нічого дивного, що саме УНСоюз був головним об'єктом такої „уваги": громи бо б'ють, звичайно, у високі вежі, а не в кущі. Перебіг та вислід минулотижневих річних нарад Головного Уряду Українського Народного Союзу більше ніж доказав, що УНСоюз це справді висока і могутня вежа.

Проте, було б помилкою попадати в другу екстрему і твердити, що справи і люди в УНСоюзі це самі тільки ідеали. Цілком ні! Крім багатьох світел, УНСоюз та його провід мають також і свої тіні, існує ряд проблем, які ще очікують на свою розв'язку, не всі виклики часу прийнято належно, як і далеко ще не розгорнено вповні всього потенціялу цієї великої установи.

Усе це майже з точністю компютора віддзеркалювали коментовані річні наради Головного Уряду. Не було важливішої справи, яка не було б під дбайливим розглядом та не зустрілася однаково з признаннями, як і критикою. Це саме відноситься і до головних урядовців, зокрема екзекутивних. Але критика, часом гостра, була без злоби чи злонаміренння, без будь-яких задніх думок, натомість виключно під кутом добра справи, добра УНСоюзу і його членів та громади і народу. При цьому ввесь перебіг нарад, як і їх вислід характеризувала одна чи не найважливіша прикмета: дух справжнього братерства та спільної відповідальности однаково за успіхи, як і невдачі. Найбільш переконливим доказом цього буде повний протокол цих нарад із звітами, дискусією та ухвалами, який в короткому часі буде надрукований в цьому офіційному органі УНСоюзу. Загальне уявлення про всі ці прикмети дають уже друковані в цьому числі резолюції і, зокрема, схвалені аплявзами всіми учасниками нарад кінцеві підсумки і висновки. Вони доказують і переконують що УНСоюз і його провід в кожному відношенні є на висоті своїх завдань.

Потрібна добра акція

Справа законопроєкту в Конгресі, на основі якого кожночасний Президент ЗСА був би зобов'язаний кожного року проклямувати 22-го січня „Днем української незалежности" — не нова. Вперше резолюція щодо такого законопроєкту була внесена 6 травня 1970 року конгресменом Едвардом Дервінським в Палаті репрезентантів, а сенатором Ричардом Швайкером 25 серпня цього ж року в Сенаті. Цю резолюцію поновлювано від того часу кожного року, але вона ніколи не вийшла поза стосовні юридичні комісії обох палат.

З датою 17 квітня цього року резолюцію такого ж змісту вніс конгресмен Даніель Флад. Разом з ним її підписало ще 14 конгресменів з різних стейтів. Треба припускати, що таку ж резолюцію буде внесено і на форумі Сенату.

Як у минулому, так і тепер головним промотором цієї резолюції був Український Конгресовий Комітет Америки, а зокрема президент УККА проф. Лев Добрянський. Не перерішуючи питання долі цієї резолюції в цьому році буде доцільним звернути увагу на те, що її схвалення вимагає окресленого числа голосів законодавців в обох палатах Конгресу. Це число є, як знаємо, покищо недостатнє, щоб можна було розраховувати на скорий успіх.

Не приходиться тут багато писати про важливість такої резолюції з української точки зору, а також з точки зору боротьби вільного світу за принципи справедливости і пошанування прав кожної людини і кожної нації. Все таки, ніяка справа не може бути успішно і в нашому інтересі розв'язана „самочинно", без нашої загальної інтенсивної праці і наших заходів на терені всіх стейтів. Щоб той чи інший конгресмен чи сенатор був готовий підтримати згадану резолюцію, він мусить знати, що така резолюція не є якимсь ефемерним явищем, спробою, за якою стоїть тільки незначний гурт людей.

У багатьох виборчих округах українські виборці і їхні приятелі становлять конкретну силу і тому, якщо ми хочемо, щоб така резолюція була остаточно схвалена, ці виборці мусять довести до відома своїм конгресменам і сенаторам, що їм на цій резолюції залежить, що її вони обстоюють і хочуть, щоб їхній конгресмен чи сенатор таку резолюцію зі свого боку підтримав.

На це звертаємо увагу тепер у зв'язку з поновним зголошенням резолюції про „День української незалежности". З цієї чергової нагоди треба скористати і активно включитися в акцію з'єднювання для резолюції прихильників з Сенаті і Палаті Репрезентантів.

Зенон Городиський

ПРОДОВЖУЙМО ДІЯЛОГ

Дотеперішня дискусія довкола нормалізації, координації чи об'єднання трьох націоналістичних груп, колись однієї ОУН, не пішла в корисному для національної справи напрямку. „Сеньйори" націоналістичного руху висловили або свої сумніви відносно можливости якоїнебудь зміни дотеперішнього стану, або потрактували цю проблему досить спрощено, мовляв, тільки частина верхівки всіх трьох груп ОУН не бажає консолідації націоналістичного руху. Знов представники „молодого покоління", які ніколи не „понюхали революційного пороху", ставши націоналістами вже в затишніх закутках еміґрації і які ще не виявили належного політичного досвіду ані активної революційно-політичної праці, підійшли до справи консолідації не менш поверховно, зокрема відносно „націоналістичної спадщини", своєї ролі як спадкоємців і своїх невідкладних обов'язків продовжувати працю „сеньйорів". Відізвались, вже на початку цієї ще нерозвинутої дискусії, і противники організованого націоналізму і, як звичайно, зраділи із цієї відкритої виміни думок, дошукуючись у ній по традиції проявів „розкладу і банкрутсва" та закликаючи націоналістів покинути ряди своїх організацій і поповнити їхні середовища. Радіючи з цього „розкладу і банкрутства" націоналізму, вони не забули пригадати свої традиційні і не менш поверховні закиди про „чужі впливи і зразки" в ідеології українського націоналізму, промовчуючи і заперечуючи наявність українських елементів у народженні і розвиткових процесах росту цього політичного руху, буцімто їхня демократія і соціялізм були витвором української політичної думки. Вони і досі не завдали собі труду простудіювати історію і процес розвитку націоналістичної думки в світлі доступних документів, в її трьох історичних станах і від її народження „в огні і бурі революції" до скликання Першого Конгресу 1929 року, від Першого Конгресу до розколу в 1940 роках, і врешті від закінчення Другої світової війни по сьогоднішній день. Об'єктивна оцінка цих періодів дуже повчальна і цікава для тих, які дійсно хотять познайомитись з тими великими змінами, які заіснували в ідеології, програмі, тактиці і стратегії революційного націоналізму в його трьох теперішніх відмінних проявах. Такі зміни відбувались дуже часто у цілому нашому політичному житті і вони в кінцевій стадії приносили вияснення важких непорозумінь.

Адже в лоні наших демократичних, соціялістичних і консервативних угрупувань відбувались і відбуваються неменш важні і важкі переміни. Хоч би згадати тільки часи кривавої розправи Сталіна із українською інтеліґенцією та голод в Україні в 30-их роках, коли то наші соціялістичні групи (і чи тільки соціялістичні!) почали відходити із своїх „реалітетних" позицій в політиці і від своїх ортодоксальних марксистських позицій в ідеології в бік... „національних ухилів". Такі і подібні „політичні землетруси" мали місце і у впливових демократичних групах в процесі оцінки їх політики до окупаційного режиму на західньоукраїнських землях. В час Другої світової війни всі ці численні демократичні і соціялістичні угрупування не проявляли властиво жадної діяльности. Деякі з них розв'язались зразу перед приходом большевиків, їхні кадри подались на захід на т. зв. „малу еміґрацію", а провідні діячі цих середовищ підписали декларацію краківського комітету, даючи повну моральну підтримку новій організації, що енерґійно виступила на політичну арену у висліді розколу ОУН. Внутрі цих демократичних організацій до війни, а зокрема після війни відбувалась доосновна переоцінка ідейнопрограмових позицій. Ревізія довоєнних позицій і уможливила прийняття спільної із націоналістами політичної плятформи в 1948 році, а вслід за тим переведення реорганізації Державного Центру УНР та створення Української Національної Ради.

Дискусія відносно можливости консолідації націоналістичних середовищ — явище корисне, нормальне і побажане, і аж ніяк не дає противникам підстав добачувати в ній прояву „розтічу", „упадку" чи „банкрутства націоналізму". Коли наші демократи і соціялісти почнуть дискусію у себе на тему скріплення своїх позицій в нашому житті чи як поповнення своїх організацій новими і молодими кадрами, тоді треба буде радіти з приводу відродження енерґії і політичного майбутнього цих історичних і заслужених партій. Скріплення політичних сил на чужині треба тільки вітати, бо від цього залежить продовження відповідальної політичновизвольної роботи на чужині. Саме початa дискусія внутрі трьох націоналістичних організацій, як рівнож дискусія з приводу цього на сторінках преси, свідчить про наявну силу організованого націоналізму, а розмови про потребу „упорядкування спадщини" і передання цієї спадщини молодій ґенерації з метою продовжування дальшої праці є явищем надійним і корисним. Дошукуватись в цій дискусії, навіть дуже відкритій, „банкрутства" чи „кінця націоналізму" є не тільки не корисне, але і шкідливе для української справи. Було б великим злом і нещастям

(Продовження на стор. 4-ій)

Лев Яцкевич

БІОПЛАЗМА

Образотворчі мистці християнської ери з правила зображували святих зі світляною авреолею довкруги їх голів. Виявляється, що така світляна авра — це невід'ємна частина кожного живого організму, що становить маніфестацію його життьової енергії. Цю маніфестацію енергії, яку назвали біоплазмою, можна навіть схопити на фотографічну плівку при допомозі спеціяльного електрофотографічного пристрою, який називають фотографічним пристроєм Кірліяна.

Симеон Кірліян, це советський електрик та фотограф - аматор, що улаштував собі в своїм домі в Краснодарі фотографічну робітню, в якій фотографував перепллив електричної іскри при високій електричній частоті. І подібно як Рентґен, що винайшов через звичайний припадок відомі проміння — х, так само і Кірліян зфотографував через припадок свою руку зіткнуту з металевою плитою, наснаженою електричним струмом. І яке було його здивування, коли на викликаній знімці, поруч електричної іскри, побачив свою власну руку, закосичену світляним сяйвом біло-блакитної барви, що оточувало наче горіючою мережею усі його пальці. Він повторив цей експеримент кілька разів, і кожний раз світляна авра його руки появлялася на знімці.

Це фотографічне уладження Кірліяна складалося з високофреквенційного ґенератора, трансформатора, реґулятора електричної напруги та двох металевих плиток, сполучених з мережею електричного струму. Коли покласти на ту плитку який - небудь живий організм, або його частину, тваринного чи рослинного світу, та зфотографувати його в темній кімнаті, тоді на обводі цього об'єкту появлялася характеристична світляна смуга, інтенсивність та барва якої залежать від психічного здоров'я його стану фотографованого об'єкту.

Коли зфотографувати, наприклад, листок хатнього філодендрона, тоді його світляна авра має лагідну біло-блакитну барву. Коли ж відрізати було ножем кусок листка та зфотографувати пошкоджений листок, то вздовж відрізаної лінії появлялася червона світляна смуга, яка по кількох днях „госння" зникала. Така сама зміна світляної барви появлялася у роздратованої людини в кожній частині фотографованого тіла.

В Советському Союзі вже 15 років проводять коштом десятків мільйонів рублів інтенсивні досліди при допомозі апарату Кірліяна, в рільництві, над недугами рослин та в медицині, над недугами людей, а головно недуга серця та пістряка.

Але досі ті всі експерименти та їх висліди були держані в таємниці перед Західнім світом і тільки шляхом випадку світ довідався про цей сенсаційний фотографічний процес Кірліяна. Вістку про це привезли в 1968 р. з Советського Союзу дві журналістки: Лінн Шредер з ЗСА та Шейля Острандер з Канади, які в часі кількамісячного побуту в тій країні були двічі свідками згаданих експериментів та бачили знімки, зроблені методою фотографії Кірліяна. По повороті до Америки вони написали книжку „Психічні досліди за залізною заслоною", в якій описали згадані експерименти та сенсаційний процес Кірліянської фотографії.

На жаль, цю книжку і публіка і наукові кола, прийняли з недовір'ям, вважаючи, що авторки впали жертвою містифікації. Щойно недавно вдалося їм переконати одного фабриканта електричного приладдя збудувати декілька апаратів для кірліянської фотографії, які потвердили повністю правдивість тверджень обох журналісток та започаткували низку дослідів з тією фотографією на терені ЗСА.

Ті досліди виявили в дуже короткому часі великий діяпазон можливостей для нової методи дослідів у медицині, промислі та рільництві. При допомозі фотографії Кірліяна можна контролювати поступ лікування пістряка та низки психічних недуг; крім цього можна багато тижнів наперед виявляти недуги рослин, заки вони розростуться до пошесної стадії. Познакою недуги рослин буває завжди захитання їх енерґетичної аври та зміна їх світляної барви. Лікарі ствердили також невід'ємний зв'язок між кірліянською аврою та психічно - емоційним станом пацієнта.

Але, мабуть, найцікавішим осягом кірліянської фотографії слід вважати досліди над популярною сьогодні китайською методою лікування при допомозі „наколювання", або т. зв. методи „акапункчер".

Ця стародавня метода лікування базується на теорії, що поверхня нашого тіла покрита густою мережею енерґетоносних шляхів, що на їх перетинах містяться 800 характеристичних точок, які наколюються та залишається в них тонкі голки, в тім розумінні, що кожна з тих точок чи кілька з них разом, контролюють функції поодиноких органів чи полос нашого тіла.

Советські дослідники вжили цю методу фотографії для виготовлення карти поверхні людського тіла, яка виявила, що кожна людина має на своїй шкірі приблизно 800 точок - джерел, чи пак, „енерґетичних криниць" світляної енерґії. Положення тих точок майже повністю покриваються з картами людського тіла, виготовленими стародавніми китайськими спеціялістами для лікування недуг шляхом „наколювання".

Роман С. Голіят

ПОЛЯКИ ПРО УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

2

Репресії не поминули навіть родину Степана Бандери. В гітлерівських концтаборах згинули два його брати — Олекса й Василь.

„Щесняк і Шонта повинні поцікавитися іншою працею д-ра Петра Мірчука, п. з. „В млинах смерти" — про Авшвіц, де подані факти про замордування братів сл. п. Степана Бандери. Їх замучили співв'язні-поляки під наглядом оберкапа Краля в серпні 1942 року.

В 1942 році сітка ОУН на терені дистрикту Галичини зазнала численних арештів. Бандерівці вперше в той час застосували відплату. В листопаді 1942 року у Львові бандерівці забили двох гітлерівських комісарів. За них німці розстріляли 100 українців, запідозрених у контактах з ОУН-б" (стор. 118).

В кінці є інформація про творення Поліської Січі, „терористичні акції" бульбівців проти польського населення, початки УПА, формування української СС Дивізії Галичина, а потім Української Національної Армії під проводом ген. Павла Шандрука та їх участи в боях з большевиками. На думку авторів „до розбудження шовінізму й націоналізму також частично причинювалося духовенство. Головно сильний зв'язок греко-католицького клеру з ОУН можна було зауважити під час війни. Благословення, уділене митрополитом Шептицьким Гітлерові й його армії, „урядові" Стецька як також участь духовенства в організуванні дивізії СС Галичина", (стор. 174).

Пишучи вже про післявоєнні роки, автори визначують, що „пізної осени 1945 року, Степан Бандера й Микола Лебедь прислали до Польщі Чижевського (Детнид) із завданням нав'язати через Чехо-Словаччину контакт до Польщі, а відтак з СССР". При описуванні дій УПА на Засянні говориться, що контакт з закордоном був через централю ОУН в Празі й станиці ОУН на Словаччині.

В травні 1946 року дійшла до Крайового Проводу ОУН в Польщі, за посередництвом зв'язкової „Долинки" естафета з військово-політичним напрямними на найближчий час. С. Бандера інформував, — твердять автори, — що політична ситуація в Европі зміряє до стабілізації, тим самим, не можна надіятися в близькому часі третьої світової війни. Він радив, щоб ОУН-УПА переставилися на довготривалу конспіративну працю і зменшили відділи до мінімуму. (стор. 290).

Подібне розпорядження дав 4-го липня 1946 року ген. Тарас Чупринка, в наказі „До вояків і провідників УПА" Шухевич наказав УПА перейти до глибшої конспірації, опановуючи нову методу атакування з укриття, несподівано. Він закінчив свій заклик словами, що форми боротьби, які застосовуємо тимчасові. Незабаром прийде час до широких повстанських дій, які завершаться створенням Самостійної України" (стор. 291). В поданій біографії Романа Шухевича відзначено, що „в серпні 1943 року ІІІ-ій Конгрес ОУН вибрав його головою проводу ОУН. У вересні 1943 року він обняв становище головного командира УПА, а в липні 1944 року — функцію генерального секретаря УГВР. 9. 11. 1946 р. декретом УГВР він був іменований генералом. Шухевич загинув у боротьбі з підвідділом советських військ, 5. 3. 1950 р. в селі Білогорща, в районі Львова" (стор. 142).

На початку травня 1945 року Головний Провід ОУН виделегував до „Закерзонського Краю" Юрія Лопатинського (Шейк) зі завданням перевести переговори з польським національним підпіллям в справі спільної дії з УПА. Така зустріч з представниками польського підпілля відбулася 21-го травня 1945 року в Руді Рожанецькій, повіту Томашів Любельський. На початку травня 1946 року, до Польщі знову прибув з Головного Проводу ОУН, що містився в околицях Львова, Юрій Лопатинський. „Стяг" і Федорів поінформували його, про стан співпраці з ВіН (Вольносць і Неподлеглосць). 18-го травня 1946 року, на фільварку Ментке, повіт Грубешів, відбулася конференція представників польського й українського підпілля, яка тривала 10 годин. Постановлено, що: „На теренах, де перебувають українські відділи, не повинні діяти відділи ВіН, хіба, що вони будуть у співпраці з УПА" (стор. 340-41).

Цікаві інформації подані про політично - пропаґандивну роботу УПА. Автори віднотовують, що „УПА, тільки від січня до квітня 1947 р. розіслала в Польщі 4,170 примірників різної літератури не враховуючи літера- евіденції. Вони позитивно евіденції"ї. Вони позитивно висловлюються про силу упівських з'єднань: „Їх збройна сила є велика, мають досконале узброєння, мають у себе німецьких і советських офіцерів (вишколених в обох арміях). Сьогодні представляють силу, з якою мусимо рахуватися. Мусимо зрозуміти, що боротьба (наша) з українцями лежить в інтересі советів і її мусимо припинити" (стор. 345). Згідно з даними книжки, „в загальному, на території Польщі, весною 1947 р., перед початковою акцією „Вісла" (комуністичне військо) — сила УПА мала 2,5 тисячі добре узброєних і вишколених лю-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ЛИСТИ ДО МАТЕРІ

Написала Дарія Дика

(4)

8 серпня.

Я ще не зміняла грошей, бо в останні два тижні мало витратила — не було де. За ці два дні видала 40 дол., і не знаю на що. Багато їла, мала прекрасну, трошки дорогу кімнату в готелі, і купила светер, спідницю, маленьку вазу, дві відбитки „етчінґ" і зубну пасту...

Приїхала назад на розкопи. Нас є 20, всі разом живемо в дерев'янім будинку, де є два довгі столи, але нема ліжок. Мені не сказали, щоб я взяла з собою спальний мішок. Ця трагічна

∴

10 серпня.

Дощі знов напали на наші розкопи, все залило водою, і знов ми порпалися в болоті. Наші американки привезли з собою якусь перестуду і всім по черзі передають. Дістала її і я. Мені взагалі дивно, як я пережила всі ці тижні европейської негоди без перестуди... На розкопах гігієна не на високому рівні. Надіюсь, що мене оминуть інші хвороби.

Дні минають скоро. Я рисую плян наших розкопів, може це піде до друку. Багато людей відвідують наші розкопи, і якось мені випало бути за провідницю. Так я маю нагоду зустрічати людей, і взагалі мені подобається ця праця. Шкода, що треба увесь час одне й те саме говорити...

Не віриться, що за два тижні буду вдома. Я взагалі не приготована йти назад до школи. Вже три тижні читаю одну книжку з антропології, і донині прочитала всього 74 сторінки. Не знаю, як там з Аю... Шкода, що вона з нами не поїде на „Союзівку", але я вже досить там маю товариства, щоб добре забавлятись. Тішусь, що ти нарешті також поїдеш.

∴

15 серпня.

Вчора день кінчився дуже цікаво. Приїхав гарний німець з нами копати, і один пан з розкопів зовсім припадково нас узяв до великих розкопів недалеко. Дорога була дуже цікава. Розкопи мали якийсь зв'язок із легендарним англійським королем — це мали бути розкопи легендарного міста Камелот з IV століття. Ми там зустріли двох дівчат з наших розкопів і всі разом пішли подивитися на „Стонгедж". Був хмарний день і ніби туман на полі — дуже містерійно, але забагато людей ходило, так що тяжко було зробити гарні знімки.

∴

17 серпня.

В суботу я виїхала з розкопів. Було сумно, тим більше, що вони тривають до 6-го вересня, і я не побачу, що там знайдуть. Два хлопці, які з нами копали, їхали автом туди, куди і я. Ми поїхали до південно-західньої Англії, яка називається „Корнвол", над морем. Дуже хотіла бачити море, пригадуючи, як то у фільмах хвилі б'ють об високі скелі. Ми два дні подорожували, зупинялись у гарних містечках. Погода була соняшна і тепла. Сьогодні ми спали на самому верху скель, де стояв старий замок. В долині можна було купатись, і ми пішли туди, але я не купалась, бо вода була зимна. Вчора нам було важко знайти місце для спання, бо сюди приїздять англійці на вакації. Я спала в „Бед-брекфест" у приватному домі.

∴

19 серпня.

Вже нарешті в Лондоні... Багато за цей день не зробила, бачила катедру, походила по місті, купила три книжки (в Англії вони дешеві). Я б ще мала почекати день-два, заки вернулась до Л-х, бо п'яти днів мені і так задовго. Пані не хоче, щоб я їй помагала, а я зле чуюсь, як тільки їм і сплю в них. Завтра може дівчаток візьму до парку.

Мені залишилось 10 дол. з перших 500. Думаю, що вистачить на 4 дні, а якщо ні, то мусітиму зміняти ті 200 дол.

Це — останній лист, дістанеш його може за день або два перед моїм приїздом.

Цілую і чекаю, Додо.

∴

У ДОРОЗІ ДО МЕХІКО

10 червня.

Сиджу в автобусі до Ню Мехіко і нарешті маю час написати кілька слів, але минулого тижня так багато пережила, що не знаю, з чого почати.

Авто, яке привезло мене назад, належало моєму доброму товаришеві С. Їхня родина довгі роки їздить у гори, на лови, С. працює у професора як фотограф.

... Ми поїхали до професора в суботу ранком. Він нас взяв до роботи пакувати шатра, баняки, закуповувати консерви... Я в п'ятницю кінчила його працю в офісі в останній хвилині, а професор до цього дня тільки одну сторінку мою прочитав, але сказав, що добре.

(Продовження буде)

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Головний Уряд Українського Народного Союзу в результаті своїх річних нарад схвалив ряд резолюцій і рекомендацій, що їх запропонували поодинокі його Комісії. Всі ці резолюції і рекомендації в їх офіціяльній кінцевій формі будуть проголошені в Протоколі Річних Нарад, підписаному головним секретарем Володимиром Сохановим і вони будуть офіціяльні. У тексті резолюцій, надрукованих редакційним порядком на цьому місці на швидку руку для інформації членів УНС, читачів „Свободи" і громади, могла б, евентуально трапитись якась помилка або неточність. Резолюції Жіночої комісії та запропонованого фінансовою комісією і схваленого Головним Урядом бюджету та пожерта на народні цілі з технічних причин не включено до надрукованих тут резолюцій і рішень.

В ЗАГАЛЬНИХ СПРАВАХ

Резолюції, схвалені Головним Урядом УНСоюзу на пропозицію Культурно-освітньої комісії:

I

Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібраний на річному засіданні в травні 1975 року, в імені 89,000 свого членства:

1. Шле найсердечніші братні привітання поневоленому, але нескореному Українському Народові, який в найжахливіших обставинах ворожої окупації і гніту продовжує творити непроминаючі вартості в усіх ділянках культури і науки та збагачує ними вселюдську скарбницю;

2. Висловлює своє найбільше обурення та найрішучіший протест проти постійно збільшуваного і посилюваного походу комуно-московського окупанта проти української духовости та безпощадного нищення українських культурних здобутків і жорстокого переслідування, арештів і засудів та знущання над творцями і носіями української культури;

3. Шле свій с а л ю т і подив усім творцям і діячам української культури, які впали жертвою переслідувань і знущань окупанта та не тільки „караються, але не каються", і в ув'язненні продовжують героїчну боротьбу за свої людські і національні права.

Головний Уряд Українського Народного Союзу, який зібрався на річні наради в 25-ліття героїчної смерти головного командира УПА ген. хор. Тараса Чупринки та в 50-ліття процесу Союзу Визволення України та Спілки Української Молоді, закликає своє членство включитися масово в імпрези для вшанування пам'яти ген. хор. Тараса Чупринки та героїв процесів СВУ і СУМ.

II

Головний Уряд Українського Народного Союзу:

1. Вітає всіх творців і носіїв української культури на поселеннях поза межами своєї Батьківщини, зокрема в ЗСА і в Канаді, та прирікає їм повну підтримку і допомогу в межах своїх можливостей.

2. Закликає всі свої Відділи та все своє Членство в ЗСА і в Канаді всіми своїми силами і засобами постійно піддержувати і в потребі допомагати установам і особам, які зберігають, творять і плекають українські культурні вартості, збагачуючи ними культурні скарбниці своїх країн;

3. Закликає свої Відділи і Членство давати постійно свою допомогу та по своїх силах і спроможностях піддержувати українське рідне і парафіяльне шкільництво та всі почини для встановлення і розвитку українських студій в коледжах і університетах ЗСА і Канади.

III

У зв'язку із 200-літтям Американської Незалежности та 100-річчям українського поселення і українського вкладу в ріст і розвиток цієї країни, Головний Уряд Українського Народного Союзу закликає все своє Членство:

1. Дати повну підтримку крайовому та місцевим Українським Комітетам 200-річчя Американської Незалежности та взяти масову і активну участь як у загальних, так зокрема в українських починах та імпрезах для відзначення цих Великих Роковин. Головний Уряд зокрема закликає своє Членство до масової участи у запляннованих українських крайових імпрезах у Філядельфії та Вашингтоні;

2. Доручає Головному Екзекутивному Комітетові:

- а) подбати про відповідні власні і піддержати заплянoвані та здійснюванні іншими установами відповідні публікації з цієї нагоди;
- б) подбати, в порозумінні та у співпраці з іншими установами, про встановлення музею і архіву українського поселення в Америці;
- в) влаштувати відповідні імпрези в колисці українського поселення та започаткування УНСоюзу в Пенсильвенії і на своїй оселі Союзівці.

3. Головний Уряд УНСоюзу доручає д-рові Миронові Куропасеві, як проєктодавцеві, приготовити загальний плян запропонованого видання — колективної праці про головні осередки українського поселення в поодиноких стейтах і представити його членам Культурно-освітньої Комісії, яка, апробувавши цей плян, передасть його з відповідними рекомендаціями Головному Екзекутивному Комітетові. На редакційну підготовку цієї праці передбачені кошти в сумі 7,500 дол.

IV

Головний Уряд УНСоюзу доручає Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Продовжувати і розвивати книжкове видавництво в українській та англійській мовах;

2. Приспішити заходи для видання Гаслової Енциклопедії Українознавства в англійській мові, зокрема подбати про заключення в найкоротшому часі законного домовлення з власниками українського видання про набуття права на англомовне видання цього монументального твору.

V

Головний Уряд УНСоюзу доручає Головному Екзекутивному Комітетові перевірити потребу і можливості для реорганізації теперішніх вакаційних курсів українознавства на Союзівці і їх переміни на курси громадського провідництва для української молоді.

VI

Головний Уряд УНСоюзу закликає все своє Членство в Канаді найбільш активно піддержувати акцію здійснювання політики багатокультурности в цій країні.

VII

Головний Уряд УНСоюзу закликає своє Членство в ЗСА і в Канаді брати активну участь у всіх ділянках життя своїх країн, включно з політичним, та давати повну підтримку і допомогу всім тим українцям, які в тому житті займають відповідальні пости, або на них кандидують.

В ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВАХ

На пропозицію Організаційної Комісії Головний Уряд схвалив:

1. Організаційна мета на 1975 рік — здобути 4,500 нових членів, в тому в Канаді 650 членів.

2. Для осягнення цієї мети потрібно:

а) Крім зайнятих тепер організаторів, прийняти на працю двох обласних організаторів для терену ЗСА та одного для Канади. Їхніми обов'язками буде: активізувати секретарів Відділів, окружних і місцевих організаторів, Окружні Комітети, приєднувати нових членів і допильновувати виконання пляну, виготовленого Організаційним Відділом та затвердженого Головним Екзекутивним Комітетом для даної области. Платні обласних організаторів — 8,000 до 10,000 дол. річно.

б) Прийняти на працю асистента головного організатора з річною платнею 8,000 до 10,000 дол.

в) Збільшити число постійних організаторів до 12, беручи до уваги в першу чергу великі центри поселення українців.

3. Інші засоби:

а) Оголошення на українських радіопрограмах (22). Фонди на ці оголошення — 6,500 дол.

б) Винагороди Школам Українознавства, або їхнім учням — першунам з нагоди закінчення шкільного року. Сума 3,000 дол.

в) Секретарсько-організаторські курси по всіх округах. Максимальні кошти 2,000 дол.

Загальна сума на ці організаційні видатки в бюджеті виносить від 43,000 до 51,500 дол.

г) Центральний секретарсько-організаторський курс на Союзівці в 1976 році.

4. Заанґажувати професійного фахівця з ділянки братського забезпечення для проаналізування та оцінки нашої організаційної системи.

5. Заснувати Окружні Комітети УНСоюзу в тих осередках українського поселення, де їх ще досі не маємо.

6. Влаштовувати панелі — зустрічі з українським громадянством для познайомлення його з проблематикою УНСоюзу.

7. Нав'язати тісніший контакт з молодечими та студентськими організаціями для організування молодечих Відділів УНСоюзу.

У ФІНАНСОВИХ СПРАВАХ

Фінансова Комісія запропонувала і Головний Уряд схвалив резолюції:

1. Тому, що Допоміжна Корпорація Української Будівлі є вповні власністю Українського Народного Союзу, і

Тому, що Допоміжна Корпорація Української Будівлі переговорює і є в процесі затягнення гіпотечної позички у висоті $ 5,000,000 на нерухомість при 30 Монтгомері вулиці, Джерзі Сити, Н. Дж., через Централю Українських Кредитових Кооператив Америки (ЦУККА) при співучасті в цій гіпотечній позиці ряду федеральних і стейтових Кредитових Кооператив, і

Тому, що затягнення такої позички Допоміжною Корпорацією Української Будівлі буде корисним для Українського Народного Союзу та відповідатиме вимогам забезпеченевих урядів стейтів Ню Йорк і Ню Джерзі, і

Тому, що для оформлення такої гіпотечної позички потрібно, щоб члени УНСоюзу, та сам УНСоюз, були безпосередньо зв'язані та особисто відповідальні за ці позички,

Тому Головний Уряд схвалює, як слідує:

а) Щоб Український Народний Союз, як одинокий власник всіх уділів Допоміжної Корпорації Української Будівлі, доручив цій Корпорації затягнути таку гіпотечну позичку на таких умовах, які вважатиме Допоміжна Корпорація Української Будівлі за відповідні,

б) Щоб Український Народний Союз попросив певне число своїх членів з Головної Канцелярії, або поза нею, підписати відповідні позичкові аплікації і зобов'язання для співучасних Кредитових Кооператив, та взяти відповідальність за такі позички,

в) Український Народний Союз оцим уповноважується і йому доручається діяти як ручитель на бонді, супровідним до такої позички і на зобов'язаннях, що їх будуть підписувати поодинокі члени, як це згадано повище, і цим самим забезпечити поодиноких членів від особистої відповідальности,

г) Головні Екзекутивні Урядовці, згідно з постановами статуту Українського Народного Союзу, оцим є уповноважені і їм доручається підписати такі документи, вимагані для здійснення цієї гіпотечної позички й інших документів, що їх вимагали б позичковці і/або члени.

2. Провадити студії інвестицій і майна УНСоюзу в цілі осягнення вищих відсотків.

3. Продовжувати уділювання гіпотечних позичок членам УНСоюзу, беручи до уваги в майбутньому нові тенденції змінної відсоткової стопи таких позичок.

4. Підвищити платню новообраному головному організаторові до висоти $ 17,000 річно.

5. Членам Головного Уряду УНСоюзу, які беруть участь в місцевих імпрезах на доручення Головного Екзекутивного Комітету, повертати кошти вступу і 50% схваленої Конвенцією денної дієти, тобто $ 37.50.

6. Тому, що наспіло письмо в справі допомоги для висилки української делеґації на Міжнародну Конференцію Року Жінки в Мехіко, рішено вислати на цю Конференцію на кошт УНСоюзу представника УНСоюзу, який буде входити в склад української делеґації.

7. Призначити на потреби Фінансової Комісії суму 1,000 долярів.

8. Головний Уряд УНСоюзу, розглянувши започатковану вже акцію боргових зобов'язань УНСоюзу на термінові позички від членів для фінансування Української Будівлі — дому УНСоюзу, стверджує, що ця акція є обопільно корисною, як для УНСоюзу, так і для членів, бо є доброю та ґарантованою інвестицією їх ощадностей, і рекомендує цю акцію серед членства продовжувати і поширювати.

У СПРАВІ ДОМУ УНС

Головна Контрольна Комісія запропонувала і Головний Уряд схвалив таку резолюцію:

1. Тому, що не виконано постанов Головної Контрольної Комісії з 7-го вересня мин. року і з 1-го березня ц. р. в справі Української Національної Корпорації (дому УНСоюзу), щоб винаймити в ньому до кінця травня 1975 року принайменше п'ять поверхів, і

Тому, що головний предсідник присвячує багато часу цим справам,

Головна Контрольна Комісія ставить резолюцію, щоб для справ дому вибрати окрему Комісію, складену з трьох осіб, представників Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії та Ради, завданням якої було б в найкоротшому часі зв'язатися з американськими фаховими агенціями в справі дальшого винайму поверхів. Головний Уряд мусить використати всі засоби, щоб будинок заповнити.

(До складу цієї тричленної дорадчої і допоміжної Комісії були одноголосно обрані: д-р Іван О. Флис, мгр Іван Винник і проф. Тарас Шмагала).

2. Заключити відповідну умову (контракт) між Українським Народним Союзом і Українською Національною Корпорацією (дому УНСоюзу) в справі позички, її відсотків та винайму.

3. Подбати про завершення переносу Видавництва „Свобода" до нових приміщень та переходу на нову систему друку найпізніше до кінця цього року.

ДІМ УНС І ВИДАВНИЦТВО

Головна Контрольна Комісія запропонувала і Головний Уряд схвалив:

1. Тому, що не виконано постанов Головної Контрольної Комісії з 6-го вересня минулого року і з 1-го березня цього року в справі Української Національної Корпорації (дому УНСоюзу), щоб винаймити в ньому до кінця травня 1975 року принайменше п'ять поверхів, і

Тому, що головний предсідник присвячує багато часу цим справам, Головна Контрольна Комісія ставить резолюцію, щоб для справ дому вибрати окрему комісію, складену з трьох осіб, представників Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії та Ради, завданням якої було б у найкоротшому часі зв'язатися з американськими фаховими агенціями в справі дальшого винайму поверхів. Головний Уряд мусить використати всі засоби, щоб будинок заповнити.

2. Заключити відповідну умову (контракт) між Українським Народним Союзом і Українською Національною Корпорацією (дому УНСоюзу) в справі позички, її відсотків та винайму.

3. Подбати про завершення переносу видавництва „Свобода" до нових приміщень та переходу на нову систему друку найпізніше до кінця цього року.

4. Створити необхідні передумови для поступового здійснення запропонованого в апробованому 28-ою Конвенцією звіті головного редактора пляну дальшої розбудови і поширення періодичних і книжкових публікацій УНСоюзу.

5. Поширити автономний статус видавництва „Свобода" під керівництвом головного редактора та під загальним наглядом Головного Екзекутивного Комітету для справнішого виконування видавничих завдань і плянів в рямцях схвалюваного бюджету.

6. Проголошувати окремі фінансові звіти про приходи, розходи і фінансовий стан УНСоюзу в Канаді, подібно, як тепер проголошують свої звіти рекордовий та організаційний відділи про рух членства та їхні суми забезпечення.

У СПРАВАХ МОЛОДІ

Комісія Молоді запропонувала і Головний Уряд схвалив такі резолюції і рекомендації:

1. Головний Уряд зобов'язує Головний Екзекутивний Комітет затруднити референта молоді для поширення членства УНСоюзу серед молоді і для координації молодечих Відділів УНСоюзу.

2. Головний Уряд зобов'язує головного редактора „Свободи" і Головний Екзекутивний Комітет приступити до видавання молодечого журналу — квартальника в українській та англійській мовах.

3. Головний Уряд всеціло піддержує акції нашого студентства і молоді в обороні українських культурних діячів та доручає Головному Екзекутивному Комітетові призначити на означені дії, чи акції гроші з Фонду Наглої Потреби для Комітету Оборони Валентина Мороза.

4. Головний Уряд доручає Комісії Молоді вдержувати зв'язки з проводами молодечих організацій та фінансово їм допомагати.

Р е к о м е н д а ц і ї

1. Тому, що приєднування молоді в члени УНСоюзу вимагає нового підходу, Головний Уряд рекомендує влаштувати в літніх місяцях конференцію метод провідництва й організування нових членів. Така конференція повинна бути призначена для молоді і повинна використати фахівців, а її ціллю повинно бути підшукання молодих активістів та вивчення ними нових метод і підходів в організуванні та забезпечуванні нових членів УНСоюзу з-поміж професіоналістів і студентів. Така конференція принесе користь для УНСоюзу і всієї української громади.

2. Головний Уряд рекомендує, щоб „Свобода" та „Український Тижневик" були поширювані серед української молоді і щоб в них дальше появлялися сторінки молодечих організацій.

3. Головний Уряд рекомендує Окружним Комітетам УНСоюзу, щоб вони затруднювали в часі літніх вакацій студентів до суспільно-ґромадської праці за фінансовою винагородою.

У СПРАВІ СТАРШИХ СОЮЗОВЦІВ

Комісія для Старших Союзовців запропонувала і Головний Уряд схвалив резолюцію:

1. Прослідити можливості, правні і фінансові, для збудування одного, чи більше домів для старших членів УНСоюзу і можливо скоро приступити до будови першого взірцевого дому. Такі будинки, на кошт уряду й заходами УНСоюзу, повинні постави в усіх більших осередках членства УНСоюзу.

2. Подбати про заснування цвинтаря в Керґонксоні, або в найближчім сусідстві, чи то на ґрунті УНСоюзу, чи окремім набутім на це ґрунті.

3. Пропаґувати серед членства УНСоюзу, зокрема серед самітників, записи свого майна на народні цілі, а у випадку заснування Фонду Допомоги Старшим Членам УНСоюзу, на цей Фонд, який в потребі повинен бути зачартерований.

4. Зорганізувати пізньою осінню цього року з'їзд старших членів УНСоюзу на Союзівці для товариської зустрічі й застанови над потребами старших членів УНСоюзу та способами і засобами їх заспокоєння.

ПРО УНС В КАНАДІ

1. Подбати про приналежність Українського Народного Союзу в Канаді до Екзекутиви Комітету Українців Канади нарівні з іншими великими організаціями.

Відновити Канадську Канцелярію УНС, винайнявши приміщення для бюра і для зберігання союзових документів.

3. Заанґажувати молоді сили до організаційної праці та для ведення культурної праці в Канаді.

4. Влаштувати курси для організаційної праці УНСоюзу, один на Сході, а другий на Заході Канади.

5. Уділювати всі гіпотечні позички в Канаді на рекомендації секретарів Відділів та Канадського Представництва УНС.

6. Підготовити та видати ілюстровану книжку про історію та працю УНСоюзу в Канаді.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС НА „ШМАТКУ УКРАЇНИ" В АМЕРИЦІ

Перед започаткуванням річних нарад Головного Уряду УНСоюзу на Союзівці в понеділок, 19-го травня, головні урядовці та принагідні гості насамперед склали поклін патронові УНСоюзу Тарасові Шевченкові біля його пам'ятника, прослухавши рецитації його „Мені однаково" в українській і англійській мовах та склавши біля пам'ятника велику китицю живих квітів і проспівавши Заповіт. Після церемонії знято цю спільну фотознімку її учасників біля цілком відремонтованого та влаштованого в гуцульському стилю будинку, що досі був відомий під назвою „Аннекс" і тепер називається „Ужгород".

ВІДБУЛАСЯ ЮВІЛЕЙНА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

рамках цієї частини д-р В. Плющ доповідав про „Медичні товариства в Україні та українські лікарські товариства поза її межами", д-р Р. Осінчук — про „25-річчя УЛТПА", а д-р П. Джуль — про „Лікарський вісник" та інші видання".

В працях наукового з'їзду взяло участь 122 члени УЛТПА.

З'ЇЗД ДЕЛЕҐАТІВ

В рамках ювілейної конвенції відбувся в суботу 24 травня також з'їзд делеґатів УЛТПА. Наради відкрив голова д-р Ю. Кушнір. Роботою з'їзду проводила президія під головуванням д-ра М. Харкевича у складі: д-р О. Сохан і д-р Ю. Руденський — заступники голови, д-р Т. Демус та д-р М. Головатий — секретарі. На почесного члена президії запрошено ініціятора створення УЛТПА д-ра Романа Осінчука. По закінченні формальностей з прийняттям порядку дня і схвалення протоколу, уступаюча Головна Управа склала вичерпні звідомлення з діяльности за час від травня 1973 року. Звіт голови д-ра Ю. Кушніра дав всебічну картину праці Управи за минулих два роки, заторкуючи такі справи, як праця секретаріяту й адміністрації, фінанси, співпраця з відділами, референтура студентської молоді, журнал „Лікарський вісник", видання „Лікарського альманаху", відзначення 25-річчя УЛТПА і врешті референтура зовнішніх зв'язків. Управа відбула 21 засідань, а крім того відбула 9 засідань разом з Комісією для підготовки 25-річчя УЛТПА та редакцією „Лікарського альманаху".

При Управі постійно працювала ще Наукова комісія для підготовки наукових з'їздів під проводом д-ра В. Кіналя, Комісія ювілейних святкувань під проводом д-ра Я. Восвідки та Видавнича комісія під проводом д-ра Р. Осінчука. Головна Управа втримувала живий контакт з управами відділів.

Про діяльність УЛТПА на науковому полі широкі інформації були подані у звіті д-ра В. Кіналя, заступника голови і голови Наукової комісії. Він поінформував про відбутий X науковий з'їзд в 1974 р. в Балтиморі, про акредитацію для УЛТПА від Американської Медичної Асоціяції і про підготовку XI з'їзду, а також про зв'язки з фармацевтичними компаніями і зв'язки з українськими лікарями — нечленами Товариства.

Члени Управи у доповнюючих звітах дали повну картину діяльности Головної Управи. В тому були звіти секретаря д-ра Т. Шеґедина, скарбника і голови Стипендійного фонду д-ра М. Крижановського, головного редактора „Лікарського вісника" д-ра П. Джуля, голови редакційної колеґії „Матеріялів до історії української медицини" д-ра В. Плюща, референта громадських справ д-ра С. Вороха. Ширший образ діяльности відділів УЛТПА можна було оформити собі на основі звідомлень управ окремих відділів: з Іллінoй, Мериленду, Нюйоркської метрополії, Огайо, Пенсилвенії та Середнього стейту Ню Йорк. Звітування закінчено звітами Товариського Суду, головою якого був д-р М. Зарицький та Контрольної Комісії під головуванням д-ра О. Волянського.

По запитах, дискусії і схваленню діяльности за минулу каденцію, обрано нову Головну Управу, осідок якої в черговій каденції 1975-77 рр. буде в Чікаґо і яку очолив д-р Ахіль Хрептовський. До управи ще увійшли: д-р В. Трухлий — обраний голова на чергову каденцію, д-р Т. Демус — 1-ий заступник голови, д-р Надія Харук (Канада) — 2-ий заступник, д-р С. Ворох — 3-ій заступник і референт громадських справ, д-р М. Коленський — секретар, д-р О. Шандра — скарбник, д-р П. Пундій та д-р Р. Дикун (Канада) — референти студіюючої молоді, д-р Марія Слиж - Фішер — архівар, організаційні референти — на Заході: д-р М. Харкевич, на Сході: д-р М. Драґан, на Канаду: д-р Б. Дзюба.

Вільні члени: д-р Г. Щербанюк, д-р М. Головатий, д-р А. Кіцала. Редактор „Лікарського вісника": д-р П. Джуль, адміністратор — д-р А. Горчинський. До Контрольної Комісії обрано: д-ра Ю. Кушніра, д-ра Т. Ганушевського да д-ра І. Козія та до Товариського Суду: д-ра Т. Воробця, д-ра В. Целевича, д-ра С. Войтовича.

З'їзд розглянув ще аплікації нових членів, а також на закінчення конвенції в неділю 25 травня схвалив відповідні резолюції.

КОНВЕНЦІЙНИЙ БЕНКЕТ

В суботу, ввечорі 24 травня відбувся конвенційний бенкет з участю запрошених представників Українських Церков, громадських і наукових організацій. Бенкет відкрив голова Нюйоркського метрополітального Відділу УЛТПА д-р Р. Кравчук, інформуючи про ювілей УЛТПА та вказуючи на ролю і місце Товариства в житті української зорганізованої громади. Відтак ведення бенкету перебрав д-р Я. Восвідка, голова Ювілейного комітету, який нав'язав до подій з-перед 25-років, коли у нюйоркському „давнтавні" покладено основи під УЛТПА. Декого з ініціяторів, як, наприклад, св. п. д-ра Б. Андрієвського та св. п. д-ра В. Олесницького немає вже між нами, але започатковане тоді діло увінчалося повним успіхом. Привітавши численно зібраних гостей, д-р Восвідка попросив митрополита Української Православної Церкви Владику Мстислава провести молитву перед вечерею. По ній відбулося представлення гостей головного стола, де крім Владики Митрополита Мстислава, ще був Владика Иосиф Шмондюк із Стемфордської єпархії Української Католицької Церкви та всі колишні голови Головної Управи УЛТПА з дружинами, в тому д-р Р. Осінчук, д-р Р. Кравчук, д-р Р. Сочинський, д-р Б. Шебунчак, д-р О. Волянський, д-р В. Макарушка, д-р М. Зарицький, д-р Ю. Кушнір, а також новообраний голова д-р Ахіль Хрептовський з дружиною та редактор „Лікарського вісника" д-р П. Джуль з дружиною.

Ювілейний з'їзд одержав багато привітань, а окремі громадські організації вислали на з'їзд своїх представників. Український Народний Союз репрезентувала заступниця головного предсідника пані Марія Душник. Письмові привітання наспіли м. ін. від Патріярха Иосифа і від Президії Секретаріяту СКВУ. Ці два привітання були прочитані.

Крім того, господар вечора д-р Я. Восвідка прочитав список одержаних привітань, серед яких були привіти від митрополита УКЦеркви в Канаді Владики Максима Германюка, митрополита УКЦеркви в ЗСА Владики Амврозія Сеничина, архиєпископа УПЦ в ЗСА Марка, владик Української Греко-Православної Церкви в Канаді архиєпископа Андрія і єпископа Бориса, владик Української Католицької Церкви єпископа Ізидора Борецького, єпископа Ярослава Габра, єпископа Василя Лостена. Привітання наспіли також від: УККА, СУА, ОДВУ, УД УНА, Конференції Українських Академічних Професійних Товариств, СУК „Провидіння", УРСоюзу, Українського Технічного Товариства Канади, УВАН, Об'єднання Українських Письменників „Слово", Об'єднання Українських Ветеранів, В-ва „Пролог", тощо. З установ і організацій були репрезентовані Управа НТШ (д-р О. Андрушків і о. д-р М. Вайнар), Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (проф. О. Пріцак), Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів (д-р О. Коропей) Товариство Українських Інженерів Америки (інж. І. Мокрівський), Фундація УВУ (д-р П. Гой), Український Інститут Америки (адв. М. Пізнак), Товариство Українських Правників (д-р Я. Падох) та Пласт (д-р Л. Романків).

Привітальні привітання передали митрополит УПЦ Владика Мстислав і єпископ Владика Иосиф Шмондюк у своїх виступах на бенкеті.

В програмі бенкету були ще короткі виступи дотеперішнього голови Головної Управи д-ра Ю. Кушніра та новообраного голови д-ра А. Хрептовського, відзначення грамотою ініціятора УЛТПА д-ра Р. Осінчука, який якраз тепер завершує 50 років своєї професійної і громадської діяльности, та його коротке слово і художній виступ корифея українського театрального мистецтва Йосипа Гірняка, який говорив на тему „25 років на колесах історії".

Новий голова у своєму виступі з'ясував своєрідне „кредо" нової Управи, підкреслюючи, що Управа у Чікаго рішена не тільки зберегти встановлений рівень праці в системі УЛТПА, але його ще підвищити. Він зокрема наголосив конечність для УЛТПА приймати активнішу участь в українському зорганізованому житті, зазначаючи, що „ми не думаємо тільки приглядатися та співчувати з нашим суспільством та його проблемами, а навпаки, приймати участь у їхній розв'язці. Ми будемо займати наше становище відважно і ясно, а наші погляди будемо висказувати голосно в переконанні, що робимо це для добра усієї нашої громади".

Бенкет закінчено молитвою-піснею під проводом Владики Иосифа Шмондюка.

Безпосередньо по закінченні бенкету відбувся конвенційний баль, що продовжувався до пізньої ночі.

ВИСТАВКА ДРУКОВАНИХ ТВОРІВ УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ

В рамках ювілейної конвенції було також влаштовано виставку публікацій українських лікарів, підготовану д-ром Р. Сочинським та бібліотекарем Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету Е. Касинцем. Влаштуванням самої виставки займалася Секція Дружин Лікарів при нюйоркському Відділі УЛТПА під головуванням пані Олександри Терлецької. Виставковий комітет очолювала пані Нана Сочинська. Їй допомагали пані: Слава Крижанівська, Віра Кушнір, Ліда Орищкевич та Романа Чолган.

Великим позитивом було те, що ініціятори подбали про виготовлення фахового катологу публікацій українських лікарів, який включає 61 позицію. Впорядники каталогу інформували, що в ході підготовки виставки вони одержали понад 600 публікацій українських лікарів. Виставка, очевидно, була дуже селективна, але уможливлювала відвідувачам досить добре зарієнтуватися у різноманітності заінтересувань українських лікарів.

**

Ювілейна конвенція, не зважаючи на чималу програму, закінчилася у передбаченому часі, вечером 25 травня. Фіналом конвенції була спільна вечеря для всіх учасників та товариська вечірка.

В загальному, і науковий з'їзд і з'їзд делеґатів і всі імпрези, що відбувалися в рамках конвенції, виявляли добру підготовку, а саме перепроваджування наміченої програми відбулося з прецизністю, без найменших перебоїв, чи якогось замішання. Було очевидним, що 25 років досвіду не проминули даром і що в УЛТПА ми маємо дуже реальну наукову і громадську силу.

ПРОФ. ТАРАС ШМАҐАЛА...

(Продовження з 1-ої стор.)

своїх предків. Президент коротко згадав про події останніх днів і визволення американського корабля Маягуез і його залоги, бо ЗСА не можуть допустити, щоб їх право і свобода були кимнебудь нарушені. Після привітання з поодинокими групами, Президент запросив усіх на перекуску.

Властиві наради почалися в суботу 17-го травня. На конвенції були заступлені 21 національності і 18 стейтових організацій. Українська делеґація мала 14 осіб. Наші делеґати вже в п'ятницю вечером зібралися разом для вироблення пляну і тактики нашої участи у цій конвенції. Це було конечно потрібне, бо Номінаційна комісія була поставила тільки одного українського кандидата до проводу національностей, а голову Крайової Української Республіканської Федерації не було поставлено на жадне відповідальне становище у тій многонаціональній організації. Тому рішено поставити кандидатуру проф. Тараса Шмаґали на співпредсідника Ради Національностей та звернутися до інших груп про піддержку.

Під час виборів на предсідника через аклямацію був вибраний конґресмен Едвард Дервінскі. На співпредсідника (ко-чермана) було три кандидати: один офіційний від Номінаційної комісії, а два інші подані зі залі. Кандидатуру українського кандидата подав посадник Ралф Перк. У висліді тайного голосування проф. Тарас Шмаґала, головний радний УНСоюзу, був обраний на співпредсідника Ради Національностей. Другим на пост крайового секретаря був обраний найбільшою кількістю голосів Іван Шморгун з Меріленду і також до Контрольної комісії обрано українця проф. Мічела Задрожного з Чікаґо. Таким чином українці здобули найбільше місць в управі Крайової Ради Республіканських Спадщинних Груп. Сталося це тому, що делеґація своєю доброю організацією і тактикою показала силу нашої групи, а в співпраці з іншими національностями надавала тон конвенції. Це було також тому, що наші люди були рівнож в делеґації від багатьох стейтів і там мали вплив на ці делеґації. На окрему згадку за добре виконану працю, заслуговує д-р Богдан Футей з Огайо.

Головою української делеґації був д-р Антін Жуковський, а членами делеґації були: Тарас Шмаґала з Клівленду, Богдан Футей з Парми, Мирослав Кальба з Денверу, Кол., Стефан Поступак з Пенсильвенії, Стефан Скубик з Вашінґтону, пані Валентина Калинник і Марiянна Могилин-Блюм з Ню Йорку, Іван Шморгун з Меріленду, проф. Мічел Задрожний і адв. Роман Смук з Чікаго, Лев Сосновський з Сиракюз. Євген Іванців, голова СУСТА і Володимир Базарко з Клівленду. Д-р А. Жуковський був також членом Політичної і резолюційної комісій, на якій на його домагання прийнято, що Україна як і всі інші республіки Совєтського Союзу мають бути трактовані у всіх заходах на таких самих засадах, як т. зв. сателіти і балтійські народи.

В суботу, 17-го травня, на конвенцію прибула делеґація від СУК „Провидіння" як спостерігачі-гості в складі: д-р Олександер Білик, п-і Стефанія Вовчок і Іван Малиновський. Того ж дня вечером, по бенкеті, наша делеґація і гості зібралися знову на нараду для зроблення підсумків дотеперішньої праці і осягів Української Республіканської Федерації та для намічення пляну праці не тільки для українців, які чинно заанґажовані в Республіканській партії, але для всієї української громади в ЗСА. По вичерпній і дружній дискусії приявні прийшли до заключення: досі українці в ЗСА не мають конґресмена ані сенатора, який заступав би наші інтереси в Конґресі ЗСА, і тому треба поробити всі старання, щоб наші кандидати були спонзоровані всіми чинниками Республіканської партії, а українська громада повинна піддержувати тих кандидатів, яких буде спонзорувати Крайова Українська Республіканська Федерація. Коли в майбутньому окрузі буде виставлений український кандидат, то всі українці, без огляду на партійні симпатії чи приналежність, повинні його віддержувати і на нього голосувати. Для тієї цілі всім нашим громадянам конечно потреба зареєструватися перед виборами, без огляду на те, яку партійну приналежність подадуть, бо голосувати в часі виборів можуть тільки ті, що були зареєстровані перед виборами. Виказалося, що майже при всіх виборах багато наших людей не були зареєстровані. Не менш важливим є перевірити чи громадянські папери є в порядку, бо тільки громадяни можуть голосувати. Для відповідного спонзорування наших кандидатів, Українська Республіканська Федерація вже тепер буде робити старання, щоб зібрати відповідні фонди, якими можна б піддержати наших кандидатів. Провід Української Республіканської Федерації плянує звернутися до української громади не тільки індивідуально вступати в члени, але також жертвувати на цю ціль.

ПОЛЯКИ ПРО УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

дей. Біля 200 людей в терені бійців Служби Безпеки, як також ціла організація ОУН нараховувала кілька тисяч членів. Проти чисельного, біля 6-ти тисячного членства українського націоналістичного збройного підпілля в Польщі скеровано польську силу, яка нараховувала 20-тисяч вояків" (стор. 434).

Влітку 1946 року настав очевидний спад активности ОУН-УПА, бо наступило обмеження бази діяльности українських націоналістів з причини переселення до СССР понад 480 тисяч українців, які співпрацювали з УПА (стор. 363). Справа в цьому, що після договору комуністичної Польщі із урядом Української ССР 9 вересня 1944, до місяця липня 1946 року переселено з Лемківщини до СССР 482,-662 українців. У статистичних таблицях і мапах знаходимо реєстр місцевостей, з яких виїхало українське населення. Села, що світили пусткою, УПА палила.

Найбільшого розголосу у світовому маштабі набрали дії УПА, коли „в засідці, яку приготовила сотня „Гриня" і „Стаха" в районі Яблунок, на дорозі з Балигороду до Цісни, згинув 28-го березня 1947 року ген. Кароль Сверчевський" (стор. 424).

При кінці червня1947 року армія чехословацька, польська й совєтська спільно почали боротьбу проти УПА. Втрати по обох боках були великі. Від червня 1945 до березня 1947 року втрати українських націоналістів, — як подали польські автори, — виносили 3,392 забитих. У це число входять втрати УПА, ОУН і Відділів Самооборони (стор. 421). З польського боку в тому ж часі впало в боротьбі з УПА 1.994 вояків різних формацій, 603 партійних функціонарів та 599 цивільних осіб. Статистика польських втрат подана в таблицях по роках і місяцях.

Втрати УПА від червня до листопада 1947 року такі: на території Чехо-Словаччини УПА втратила 350 вояків (60 забитих, 41 ранених і 248 полонених). На теренах Засяння поляки вбили або полонили 1.509 вояків. Крім того до таборів відокремлення вислали 2.781 активного членства ОУН (стор. 465).

В тому часі переселено на північні й західні терени Польщі українців, які не бажали виїхати до СССР. Вичислено разом 95,846 осіб з воєвідства Ряшівського й 44,-728 осіб з воєвідства Любельського (стор. 459).

„Остаточне закінчення діяльности українських націоналістів приспішила ліквідація чолових провідників УПА — ОУН, — читаємо у польській історії. На 23 діючих на терені Польщі провідників куренів і сотень, 13 було вбитих, трьох зловили чеські органи безпеки й видали полякам: „Залізняка", „Бурлаку" й „Калиновича", 4 продерлися на американську зону: „Бродич", „Громенко", „Крук" і „Беркут", а також три загинули без вісті. Викрито бункер Крайового Проводу ОУН. 16-го вересня 1947 року в Ряшеві арештовано Провідника СБ П. Федоріва (Дальнича), 17 вересня 1947 року віднайдено й окружено в районі Манастиря бункер, в якому перебував крайовий провідник Ярослав Старух (Стяг), а також його заступник для справ пропаганди Василь Галан (Орлин). У висліді кількагодинного бою, обидва вони згинули, висаджуючи себе в повітря.

Провідник УПА на терені Польщі, Мирослав Онишкевич (Орест) залишив свій бункер в районі Ульхівка, повіт Томашів Любельський, і виїхав в листопаді 1947 року на Відзискані Землі. 2-го березня 1948 року його розпізнано на вулицях Вроцлава. 3-го червня 1950 року Районовий Військовий Суд у Варшаві засудив його на кару смерти (стор. 467).

Всі ці наведені факти, за словами авторів, приспішили ліквідацію решти українського націоналістичного збройного підпілля на теренах Польщі.

В кінці книжки автори згадують про смерть гетьмана націоналістів, „згуртована в ОУН — УПА, прямувала до створення буржуазної української незалежної держави, яка мала займати поверхню Совєтської України, Західньої й Закарпатської України, а також частину Лемківщини і Ряшівщини" (стор. 470).

При кінці книжки, автори згадують про смерть гетмана П. Скоропадського, його сина Данила Скоропадського, Л. Ребета й С. Бандеру, але не подають, що вбивниками двох останніх був агент Москви. Авторів також турбує активність української еміграції, діяльність українських націоналістів у Европі й Америці, АБН, працівники „Вільної Европи". Усіх їх вони підозрівають в праці для американської розвідки.

У книжці є ряд помилок і неточностей, головно при поданні прізвищ українських громадських і політичних діячів, як наприклад, Евген Храпливий поданий як Евгеніюш Хроплевіч, Богдан Глібович — Боґдан Гматовіч, Осип Бойдуник — Юзеф Байдунік, Атанас Фіголь — І. Фіґаль, Іван Габрусевич — Уван Гарбусєвіч, В. Горбовий — І. Гробови тощо. Головою Українського Інституту в Берліні був проф. Іван Мірчук, він також був автором праці „Гандбух дер Украіне", а не Петро Мірчук, як подано в цій книжці. Автори вживають постійно слово „провидник" замість провідник, а для підкреслення „сочистості" польської мови УПА вживають час до часу таких окреслень, як „бандерівські" або „націоналістичні" „банди".

Можна здогадуватися, що для польських авторів найбільш допоміжною літературою була книжка д-ра Петра Мірчука „Українська Повстанча Армія" з 1953 р., яку Щесняк і Шонта часто цитують, а місцями з її автором навіть полемізують. Між десятками українських авторів, на праці яких покликуються польські автори, знаходимо ще; П. Шандрука і його працю „Історична правда про Українську Національну Армію", („Культура" ч. 6, 1965.).

*) В загальному, не зважаючи на багатий фактичний матеріял, яким покористувалися польські автори, пишучи свою „Історію" ОУН і УПА, вони не спромоглися дати об'єктивного насвітлення недавнього минулого. Найважніше в тому, однак, є те, що вони представили у кривому дзеркалі українсько-польські взаємини і політично-ідейні позиції ОУН і УПА.

В ЕЛЛЕНВІЛ ВІДБУВСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

денних наказів молодь організованим порядком відійшла до табору і, переодягнувшись в спортові однострої, розпочала конкуренційні змагання в спорті, слові і знанні під наглядом фахових інструкторів. Клясифікацію конкурсів знання і слова переводила окрема комісія в особах: проф. С. Демчишин, Євгенія Кузьмович, Марія Кіцюк, Роман Зварич, мґр Іван Кобаса, проф. Павліна Андрієнко-Данчук, Богданна Сидор-Чарторийська, Федір Луцишин, Галина Климук, Єлисавета Сидор-Чарторийська і ред. В. Левенець.

Вечором, о год. 7-й розпочалась велика мистецька програма з участю танцювального ансамблю Осередку СУМА ім. УПА з Філядельфії (мистецький керівник Микола Бойчук), дівочого ансамблю хору „Калина" Осередку ім. Т. Шевченка з Парми, Огайо (керівник Єлисавета Ясевич), танцювального ансамблю О. СУМА ім. 30-го червня з Йонкерс (керівник В. Уздейчук), танцювального ансамблю О. СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки з Ню Йорку (керівник Дарія Генза), і мандолінової оркестри О. СУМА ім. М. Сороки з Асторії (керівник Галя Климук). Після мистецької програми відбулась забава у великій холодженій світлиці під звуки оркестри „Червона Рута" із Сиракюз.

В неділю, о год. 10-й рано о. д-р І. Сютик, ЧСВВ, і о. Іван Ткачук відправили торжественні Служби Божі і виголосили відповідні до хвилини проповіді, закликаючи молодь до активности, послуху, плекання українських народних і релігійних традицій, наслідуючи молодь в Україні.

Після Божослужень молодь продовжувала спортові компетиції аж до пізнього пополудня. О год. 6:30 відбулося офіційне закриття програми Злету. Короткі кінцеві промови виголосили до молоді Голова ГУ СУМА Мирослав Шміґель і комендант Роман Дашавець, а Геня Кузьмович і Маріянна Гаманюк відчитали імена тих, які, беручи участь в контестах знання, слова чи спортових змаганнях, стали першунами. Всі вони одержали відповідні відзначення у формі медаль чи спортових чаш. Святочна церемонія вручення нагород відбувалася на головній площі і їй приглядалося багато старших громадян і молоді.

Комісія проголосила також три Осередки першунами Злету, а саме: Йонкерс — перше місце; Ню Йорк — друге місце; Філядельфія — третє місце. Першуном Злету знання і слова стала Ірина Квасній з Осередку СУМА Ню Йорк.

Користаючи з довгого вікенду, багато молоді і старших залишились ще на дозвіллі до понеділка і для них Заряд Оселі зорганізував в неділю вечером ще одну забаву з танцями, до якої грала молода оркестра СУМА „Водограй".

ПРОДОВЖУЙМО ДІЯЛОГ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

для української справи, коли б направду прийшло до дійсного занепаду і занику політичного сектора, а в тому політичних середовищ. Кожний відповідальний політичний діяч не може радіти послабленням його політичного противника. В нашій важкій політичній ситуації ми мусимо змагати до скріплення кожної політичної творчої сили, яка може відіграти відповідну ролю у скріпленні загального національного фронту сил на чужині.

І тому корисна і на часі була думка й ініціятива проводу ОУН (ПУН) скликати заходами всіх без решти політичних середовищ конґрес української політичної думки, запрошуючи на цей форум представників молодої організованої і неорганізованої ґенерації. Такий конґрес, на нашу думку, не мав би стати політичною інституцією з інтенціями стати політичним проводом. Він мав би бути форумом чи конференцією для переведення інвентури політичних думок, зроблення певних висновків і пропозицій для політичних проводів чи інституцій, вказуючи на розвиткові тенденції в політичному думанні з української громади. На цьому ж форумі, себто на конґресі української політичної думки, представники молодої ґенерації, без уваги на те, чи вони є чи не є членами існуючих політичних середовищ, мали б виступити із своєю оцінкою „спадщини ґенерації сеньйорів", а разом із тим познайомити український політичний світ і все громадянство і з іншими думками та концепціями, врешті, їхніми плянами перебрання політичної варти і відповідальности на фронті визвольної дії. Висловлення своїх думок і своїх вимог молодою ґенерацією це явище нормальне і корисне, тим більше, що „ґенерація сеньйорів" із кожним днем відходить або знемагає, а праці на суспільно-громадському і політичному відтинках дуже багато. Спадщина, яку займає „ґенерації сеньйорів", велика і вона вимагає об'єктивної оцінки та уважної, скажім собі, інвентаризації і, у висліді, знайдення може і нових форм і засобів, якими нова ґенерація зуміла б осягнути мету нашого побуту і наших завдань на чужині, виповнюючи свої зобов'язання перед Україною.

СУСТА відзначила роковини

Вашінґтон (СУСТА). — Союз Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА) відсвяткував своє 22-річчя існування 10-12-го квітня. З нагоди цих святкувань, Екзекутива СУСТА видала заяву, в котрій вміщено ґратуляції студентам-ініціяторам цієї студентської організації.

Екзекутива заявила, що продовжуватиме працю організування студентів, котре почалось із першим Конґресом СУСТА в 1953 році. Заява закінчилася висловом переконання, що теперішня управа Т-ва зможе „продовжувати багату традицію" яку їм злишили попередні управи.

Дня 10-го квітня ц. р., Евген Іванців, президент СУСТА і Оля Добуш, віцепрезидент цієї організації на Схід, зстрінулися із сенатором Джеймз Л. Баклі, котрий репрезентує Ню Йорк, місто, де СУСТА почала працю. Під час зустрічі, сенатор Баклі склав свої побажання студентам з нагоди відзначування річниц. Члени СУСТА також дискутували над проблемою Валентина Мороза. Сенатор заявил, що буде продовжувати старання на захист Мороза і, що він долучився до всекрайової кампанії, висилаючи Морозові картку — побажання з нагоди дня його родження.

Дня 11-го квітня, ц. р. Оля Добуш відбула інтерв'ю у „Голосі Америки". Під час інтерв'ю вона описала історію і працю СУСТА, підкресливши вклад праці СУСТА до української громади, як, напр. старання про Катедру Українознавства при Гарварді і сучасні проєкти. Цей інтерв'ю буде відбуватися на передачі Молодечої Програми „Голосу Америки".

ДЕЛЕГАТИ 28 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! ЧИ ВИ ВЖЕ ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК Й ПРИДБАЛИ БОДАЙ ОДНОГО ЧЛЕНА В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ КОНВЕНЦІЇ? ВЧИНІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО, ЩЕ ПЕРЕД ЗАКІНЧЕННЯМ ТРАВНЯ!

Українці Феніксу взяли участь у етнічному фестивалі 200-річчя ЗСА

Фенікс, (А.Н.). — В днях 19 і 20 квітня ц.р. відбувся тут у Енканто парк фестиваль різних національних груп, із мистецькими виступами, виставками народного мистецтва та харчовими станками.

Під зарядом недавно створеного 3-го Відд. СУА у Феніксі, який очолила Катерина Росола, були відчинені два станки, один із українськими стравами і печивом другий — народного мистецтва. Перед харчовим станком стояла увесь час черга людей, яка розкуповувала скоро голубці, вареники, ковбаси із капустою, пиріжки й інше, а членки-союзянки, не встигали достачати все нові і нові макітри із різних кінців Феніксу.

Станок прикрашували весільний коровай, який прибрала голова Відділу, великодня паска удекорована на підносі писанками, яку спекла Е. Назаревич, та усміхнені лиця союзянок, зодягнених у гарні вишивані блюзочки.

Найбільшою атракцією фестивалю був станок українського народного мистецтва, який своїм розміром, кількістю та якістю мистецьких експонатів полонив серця відвідувачів. Дбайливо уложені експонати: чудові вишивки із різних земель України, скатерті, подушки, народні строї, тканини, кераміка, ляльки, різьба, писанки, килими, притягали і чарували відвідувачів із 48 тисячної маси, які дослівно облягали станок.

Красу виставки доповняли членки: мисткиня Наталія Бревка, яка вела дводенний показ писання писанок, поруч неї Евстахія Назаревич пояснювала зразки української вишиванки, при тому вишиваючи хрестиковим взором скатерть, а Марія Гіцинська у бойківському строї пряла кужіль, звиваючи зручно тоненьку сіру нитку на веретено.

При окремому столі, на якому була розложена мапа України в англійській мові, книжки, англомовні листівки і брошури, пресова референтка Ніна Сороченко інформувала про Україну, українців, та просила відвідувачів вписатися в пропам'ятну книгу. Ця книга, підписана сотками осіб із додатковими коментарями, це найкращі оцінки і признання, які тільки могли одержати українці. Додаткові інформації і пояснення про експонати і мистецтво, уділяли в англійській мові членки Лідія і Аня Дидик і Ольга Скрипочка.

Танцювальний гурток „Калина", під керівництвом Євгенії Чопівської і Степана Олекси, виступав в двох днях в нових стилевих гуцульських і полтавських строях. Публіка вітала їх рясними оплесками і просила наддатків.

Дуже вдалий був виступ мішаного хору під диригентурою о. Андрія Ілінського, пароха УАПЦ. Українці у Феніксі працювали завзято, поборюючи всякі перешкоди і труднощі, тому показали себе незрівняними і неперевершеними супроти всіх інших національних груп.

У справі наукового дослідження українського життя в ЗСА

Повідомлення Українського Історичного Товариства

Починаючи від 1972 року УІТ видвигнуло плян систематичного вивчення діяльности української громади в ЗСА і заплянувало цілий ряд конечних публікацій пов'язаних з історією українців в Америці. У зв'язку з відзначенням 200-ліття Америки, а також 100-ліття масового українського поселення в ЗСА (1876-77) приступлено до систематичної зреалізування цих плянів. Беручи до уваги, що українська спільнота є безпосередньо зацікавлена історією українців в ЗСА і документацією власної діяльности — Українське Історичне Товариство бажає поінформувати Українське Громадянство про свій плян праці. Заразом бажаємо підкреслити, що УІТ в цих питаннях тісно співпрацює з УВАН (Комісія для вивчення історії української іміграції в Америці) і Історично-Філософічною Секцією НТШ. Ця тісна співпраця трьох найповажніших українських наукових установ рівночасно запевнює належний науковий рівень і вартість запланованих публікацій.

Подаємо найважливіші дані про заплановані праці:

Історія українців в ЗСА

Це буде фундаментальна джерельна праця, що має появитися в двох томах. Перший том присвячений аналізі всіх ділянок українського життя; другий том охоплює джерела (документи) до історії українців в Америці. У цій збірній праці беруть участь спеціялісти з окремих ділянок. Історія повинна появитися англійською, а згодом українською мовами. Приблизний розмір — біля 1000 стор. друку.

Українці в ЗСА — Бібліографічний Довідник

Перша обширна бібліографія до історії українців в ЗСА. Розмір — приб. 150 стор.

Довідник українського життя в ЗСА

Запланований довідник має дати вичерпні відомості про сучасний стан українського життя в ЗСА (дані про церковне життя установи, шкільництво, пресу, тощо. Довідник має появитися щочотири роки (подібно як тепер появляються жидівські і американсько-скандинавські „гендбухи").

Окремі монографічні дослідження

У міру спроможности плянується видання поодиноких монографій присвячених окремим ділянкам українського життя в ЗСА (напр. історія української преси в ЗСА, зв'язки між українською спільнотою в ЗСА і Канаді, історія українських громад в різних містах, тощо. Дотепер з ініціятиви УІТ підготовляється історія українців в Клівленді (спонзорує американський університет і УІТ) і історія українців в Кольорадо.

Наукові конференції

УІТ, УВАН (Комісія іміграції) і Історична Філософічна Секція НТШ плянують відбути в Ню Йорку окрему конференцію присвячену історії українців в ЗСА. Також філія Українського Католицького Університету в Чікаґо і УІТ плянують відбути окрему конференцію в Чікаґо. Окремі конференції з рамени УІТ і інших наукових установ відбудуться в окремих містах і будуть присвячені вивченню льокальної історії українських громад.

Програма опитування („орал гісторі")

Вже розпочато програму опитування представників „старих" і „нових" іміґрантів і їхніх нащадків. Всі опитування записується на звукозаписувачі. Дуже часто українські діячі не залишають по собі жадних писаних слідів — програма опитування доповнить джерельні матеріяли до історії українців в ЗСА.

Ми уважаємо, що обов'язком українських дослідників є систематичне наукове вивчення побуту і історичного розвитку української спільноти в ЗСА і інших країнах поселення. Самі ювілейні кличі не вистачають.

У зв'язку із поданим пляном виринає питання матеріяльних засобів для частинного або повного зреалізування поданих проєктів. Зовсім ясно, що лише при повній матеріяльній піддержці українського громадянства і установ — ми зможемо у відносно короткому часі підготовити ці фундаментальні і конечні видання.

Саме тому УІТ творить спеціяльний Видавничий Фонд призначений виключно для зреалізування наших проєктів. На початок ми заплянували 50 тисячний фонд. Ми віримо, що українська громада і установи зможуть відносно легко скласти одноразовий даток і стати будівничими даного фонду. Це є невідкладна і нагла справа. Рівночасно просимо діячів з різних ділянок нашого життя надсилати для використання в історичних дослідах — їхні спогади, замітки, тощо. Також просимо про надіслання різних друкованих матеріялів (пропам'ятні книги, звіти, знімки, тощо).

Цією дорогою звертаємося до українських братських союзів, суспільних, фінансових і інших установ і до поодиноких меценатів допомогти нам зреалізувати вищезгадані проєкти. Всі датки просимо надсилати на адресу: Ukrainian Historical Associaeion (Eehnic Research Fund) P. O. Box 312 Kent, Ohio 44240

Не забуваймо, що йдеться про опрацювання правдивої метрики життя і діяльности української спільноти в ЗСА і про виказ творчого вкладу українців в загальне американське життя. Тепер слово за українською громадою і установами

Управа Українського Історичного Товариства

Створено Комітет для відзначення 25-річчя смерти Головного Командира УПА в Джерзі Сити

Джерзі Сити (І. Кравчук). — Дня 3-го травня ц. р. з ініціятиви місцевого Відділу ООЧСУ створено тут з представників (голів) діючих організацій та установ громадський Комітет для відзначення 25-ої річниці геройської смерти сл. п. ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки. До Комітету обрані: д-р Є. Котик — голова, інж. І. Кравчук — заст. голови й реф. пропаґанди, І. Цьолко й пані Є. Єнсен — імпрезово-мистецькі референти, Л. Вілик — секретар, Г. Бура — фінансовий референт, інж. С. Кравченюк, В. Вілик, пані Г. Вілик, Ф. Колодій, М. Жук, А. Шубан, Д. Вох, В. Бойко, В. Жарський — члени Комітету.

Згідно із пляном 1-го червня ц. р., зараз після співаної Служби Божої буде відправлена панахида, а о год. 5-й по полудні в Українському Народному Домі відбудеться з відповідною мистецькою програмою Святочна Академія, на якій виступатиме Капеля Бандуристів при станиці 1-ї Української Дивізії УНА в Нюарку. Частину програми буде виконано місцевими силами: рецитацію, деклямації, спільний монтаж молоді СУМА і Пласту та інші точки. Доповідь виголосить кол. старшина УПА М. Гриценко'ко.

Вісті з Українського Музею у Стемфорді, Конн.

ПОДЯКА ЗА ПОЖЕРТВИ НА МУЗЕЙ І БІБЛІОТЕКУ

Оцією дорогою хочемо щиро подякувати нашому новому меценатові о. шамбелянові Петрові Мельничукові парохові в Балтиморі, Мд., який в минулому році виплатив суму 1000.00 на потреби Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді.

Великою нашою меценаткою є Сабіна Турянська з Ню Йорку, яка кожного року пересилає на потреби нашого Музею більшу суму й досі Сабіна Турянська разом із покійним мужем Михайлом склали на наш Музей суму 1.700.00 долярів. Черговим добродієм був відомий маляр, маестро Святослав Гординський, який склав на потреби Музею 200.00 дол. Крім того з нагоди пересляння їм різдвяних карток такі добродії склали свої датки на наш Музей: По 50.00 дол.: д-р Ярослав Восвідка, о. Любомир Мудрий (від парохії в Озон Парку, Н. И.) і по 25.00 дол. склали: адвокат Степан Ярема, Владика Василь Лостен, о. монсеньйор Василь Середович, д-р Неоніля Пелехович — Гайворонська, Юрій Литвин (Стемфорд, Конн.) і по 20.00 дол. д-р Василь Кіналь мґр Роман Кекіш і по 15.00 дол.: о. крил. Василь Танчак (від парохії в Ню Бронсвіку, Н. Дж.), о крил. Василь Стебельський, д-р Климент Рогозинський, Іван Лакуста, Константин Ліпинський. Із цієї самої нагоди пересляння карток одержали ми по 10.00 дол., 5.00 дол. та менші суми від наших добродіїв, що розуміють вагу того роду інституції, якою є Український Музей і Бібліотека в Стемфорді.

Український Музей і Бібліотека в Стемфорді, це згідно із волею основника цих інституцій бл. п. Митр. Константина Богачевського є „культурно національними установами на вжиток і добро нашого народу". Отже, це не є нічия приватна власність і як така повинна мати зрозуміння і піддержку всієї суспільности, тим більше, що ці дві установи виконують виховно культурну роботу серед нашого суспільства й досвід минулих років вказує, що не зважаючи на всі труднощі, вони цю ролю сповняють. Всім нашим добродіям дякуємо за піддержку і зрозуміння для нашої нелегкої праці. Ми не одержуємо ніяких субсидій від уряду ні місцевих адміністративних чинників, чи яких багатих корпорацій, як це дуже часто має місце з американськими того роду інституціями. Ми здані на підтримку нашого суспільства, якому в першій мірі ці інституції служать, а особливо нашій молоді як часто, оцінюючи скарби української культури ця молодь випростовує свій хребет, усвідомивши собі, що вона є спадкоємцем давньої і великої культури своїх предків.

ПРОГУЛЯНКИ ДО МУЗЕЮ

Сподіємося, що холодні дні несподівані буревії чи снігові вже за нами, тому можна сміло плянувати прогулянки до музею в Стемфорді. Як кожного року так і цього запрошуємо всіх, а передусім українську молодь з відвідинами Українського Музею і Бібліотеки.

Бажання взяти участь у прогулянці треба зголосити наперед, щоб можна було належно її прийняти. За невеликою оплатою прогульковці із дальших місцевостей можуть одержати перекуску. Треба тільки дати знати, бодай один тиждень наперед, скільки осіб прийде.

Зголошуватись на нижче подану адресу: Ukrainian Museum 161 Gleubrook Rd. Stamford, Conn 06902 або телефонувати 203-348-0282

д-р Василь Ленцик
директор Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді, Конн.

В сороковий день смерти
мого Незабутнього Професора з гімназії
О.С. Василянок у Львові

бл. п. д-ра Василя Стецюка

на Фонд Українського Вільного Університету
складає 20.00 долярів
Любов КОЛЕНСЬКА

Посвячення Пам'ятника

на могилі нашого
ТІТОЧНОГО БРАТА, ШВАГРА і ВУЙКА

бл. п.
АТАНАСА ЧУБАТОГО

відбудеться
в неділю, 1-го червня 1975 р.
Год. 5-та по пол.
на УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ
в С. Баунд Бруку, Н. Дж.
РОДИНА

В ПЕРШУ ТЯЖКУ, БОЛЮЧУ І СУМНУ ДЛЯ НАС РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого і Невіджалуваного
МУЖА, ТАТА і ДІДУСЯ

бл. п.
ЛЕВА ФЕДАКА

який відійшов у Вічність 30-го травня 1974 року,
на 54-му році життя,
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА
в церкві УСПЕННЯ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ в БАЙОН, Н. Дж., в П'ЯТНИЦЮ, 30-го ТРАВНЯ 1975 р., о год. 9-ій ранку
і в СУБОТУ, 31 ТРАВНЯ, в День уродин ЛЕВА
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
о год. 8 рано в церкві СВ. Ап. ПЕТРА і ПАВЛА
при 30 Вестлей Авеню в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.
В ці сумні дні, просимо Рідних і Знайомих помолитися за спокій Його душі.
Дружина — АННА
з ДІТЬМИ і ВНУКАМИ

Секція емеритів при „Самопомочі" в Ню Йорку відбула збори

Дня 11-го квітня ц. р., о год. 1-ій по полудні, в світлиці „Самопоміч", при 98-ій Друга евеню Н. Й., відбулися Звичайні Загальні Збори Секції Старших Громадян (Емеритів-ок) на біжучий 1975 рік.

Загальні Збори відкрив дотеперішній голова Секції Евстахій Манацький. Голова привітавши членів, членкинь Секції та гостей, рівночасно запропонував до Президії Зборів наступних членів і членкинь: проф. Михайла Лисогора на предсідника, Станислава Сендецького на секретаря, д-ра Погорецького і М. Карпевич як членів Президії Загальних Зборів.

Цю пропозицію Загальні Збори прийняли і одноголосно обрали Президію.

Проф. Михайло Лисогір, предсідник Зборів, привітав радника Ласговецького, голову Відділу „Самопоміч" Ню Йорку, як нашого гостя на Загальних Зборах.

Андрій Тропак зголосив листу кандидатів на членів до Номінаційної комісії: п-і Козіцьку, панів Маріяна Курочку і Івана Мартинюка. Не було інших зголошених лист, Загальні Збори обрали одноголосно Номінаційну комісію у вище поданому складі.

Звіт діяльности за минулий рік складали: голова Секції, секретар проф. С. Сендецький і скарбник Петро Немировський, як також голова Контрольної комісії проф. М. Лисогір.

По Звітах відбулася над ними дискусія. Відтак голова Контрольної комісії поставив внесок перед Загальними Зборами, щоб уділити абсолюторію уступаючій Управі. Збори прийняли внесок.

Дальше приступлено до обрання нової Управи і Контрольної комісії.

Маріян Курочка, голова Номінаційної комісії зголосив листу кандидатів (ок) до нової Управи на біжучий 1975 рік: На голову Евстахія Манацького, на заступника голови Ф. Колодія, на секретаря проф. С. Сендецького, на скарбника Петра Немировського, на членів Управи: Е. Козіцьку, М. Калину, М. Курочку, І. Мартинюка, І. Вергуна. На членів Контрольної комісії: голова проф. М. Лисогір, члени: проф. Р. Чубатий, д-р Погорецький, на заступників — А. Лопатинська і Запорожець.

При внесках і запитах, Загальні Збори доручили Управі організувати більше членів і членкинь до нашої Секції, яка нині нараховує 68 членів і членкинь. Як на наші умовини в Ню Йорку і на стан здоров'я членів, Секція є навіть дуже чинна. Сходини членів (нкинь) відбуваються кожної першої неділі кожного місяця, по Службі Божій о год. 1-ій по полудні в цій же Світлиці „Самопоміч", завдяки допомозі нашого Кооперативного Банку в Ню Йорку, та директора цього банку Р. Раковського і членів Президії та Дирекції цього банку, які оплачують нам чинш в Світлиці Головної Управи „Самопомочі" в ЗСА, за що Загальні Збори висловлюють їм вдячність, що не забувають за тих, що колись боролись на полі Слави за нашу Батьківщину та за їхніх дружин, які також чимало праці вклали в розбудову нашої буйної кооперації на рідних Землях, та також і в діяспорі. Закликаємо всіх емеритів вписуватися в члени нашої Секції.

На сходинах відбуваються дуже гарні і цікаві реферати зі всіх ділянок життя, нашого особистого і політично-національного, та наукового. По рефератах відбувається товариська гутірка за кавою, чаєм та солодким.

Члени платять вписове одного доляра і членські внески два дол. річно. Робимо заходи, щоб добитись в Управі міста Ню Йорку, в Уряді Стейту, а навіть в Федеральному Уряді, якоїсь допомоги, дотації для нашої Секції.

Е. М.

СПОРТ

С. Т. „Україна", СУМ Торонто І У. СТ „Чорноморська Січ" першунами відбиванки Української Спортової Централі Америки і Канади на 1975 рік.

Бракпорт, Н. Й. — 10-го травня 1975 р. Згідно з пляном Управи УСЦАК тут, у величавих спортових залях місцевого університету відбулися відкриті першості, що в них взяли участь 22 дружини з різних міст ЗСА і Канади. Змаганнями проводила група суддів відбиванкової Асоціяції Провінції Онтаріо та кілька з окремих українських відбиванкових осередків ЗСА на чолі із суддею міжнародної категорії Володимиром Сточанським.

Звітовий турнір проходив в 4-ох різних групах: жіночій, юначок до 16-ти років, чоловіків і юнаків. Велика більшість змагань пройшла на високому рівні, в яких особливо виділялися в жіночій групі: СУМ „А" Торонто і Пласт Чікаго, в чоловічій вповні домінували дружина СТ „Україна" І (чемпіон Канади) після яких слід відзначити дружини Пласту Чікаго „Лиса Микиту" з Клівленду, „Чорноморську Січ" з Нюарку та СУМА з Детройту. В юнацьких групах безконкуренційними були дружини УСТ „Чорноморська Січ". Згідно з технічними вислідами кінцеві табелі гор в жіночій і чоловічій групах мали такий вигляд:

ЖІНОЧА

1. СУМ „А" Торонто 12:0 точки, 2. Пласт Чікаго 10:2 точки, 3. СУМ „Б" Торонто 6:6 точки, 4. „Ч. Січ" Нюарк 5:7 точки, 5. СТ „Україна" Торонто 5:7 точки, 6. Пласт Торонто 3:9 точки, 7. Пласт Клівленд 2:10 точки.

Перші 4 дружини ввійшли до півфінальних гор, але з огляду на брак часу СУМ „Б" Торонто і „Ч. Січ" відступали від цих гор, у висліді чого у фінальній зустрічі минулорічні чемпіонки УСЦАК — Сумівки з Торонта перемогли Пластунки з Чікаго і таким чином задержали свій титул на біжучий рік.

Чоловічі дружини змагалися в двох рівнорядних групах „А" і „Б".

„А" група

1. Пласт Чікаго 9:1, 2. Лис Микита Клівленд 9:1, 3. СУМ Торонто 6:4, 4. УВК Пассейк 3:7, 5. СТ „Україна" Торонто 2:8, 6. УВК Рочестер 1:9.

„Б" група

1. СТ „Україна" Торонто 10:0, 2. УСТ „Ч. Січ" Нюарк 8:2, 3. СУМА Детройт 5:5, 4. „Тризуб" Торонто 5:5, 5. „Олдбої" Торонто 2:8, 6. УСК Ню Йорк 0:10.

У півфіналах змагалися по дві перші дружини з груп: „Україна" Торонто перемогла „Лиса Микиту" 15:9, 15:11, Пласт Чікаго „Ч. Січ" 15:9, 15:9.

У фіналі „Україна" елімінували Пласт Чікаго — 15:9, 15:10 і таким чином осягнула звання першуна турніру.

В групі юначок першунками вийшла „Ч. Січ", в групі юнаків до 16-ти років першенство здобули юнаки „Ч. Січ".

Склади першунів УСЦАК 1975 року: жінки: СУМ „А" Торонто: Провідник Е. Дрейкич і Б. Офстійн. Змагунки: Г. Стефанюк, Г. Пудельська, І. Берецька, М. Скоцень, Л. Ковар, Г. Мальована, Ю. Андрухів.

С. Т. „Україна" І Торонто: Провідник М. Голик. Змагуни: А. Станько, І. Еліяшевський, О. Станько, В. Сазранчук, І. Купшер, П. Стефанюк, Р. Гелей, М. Федак, Ю. Заяць, Ю. Ігнатович, І. Лотоцький. „Ч. Січ" Юначки: Провідник А. Лапичак: Д. Твардовська, М. Голіната, М. Сигіда, Г. Терлецька, Д. Ольшанівська, Л. Тицька, М. Юрах, Л. Бойко, І. Паславська, Л. Свинтух, Х. Басняк, Д. Семенюк, М. Турянська, Х. Бойо, Х. Терлецька, М. Іваночко.

„Ч. Січ" юнаки: Провідник О. Федаш: Ю. Рубчак, М. Хамуляк, А. Голинський, С. Іваночко, М. Олесницький, А. Бакун, Б. Ольшанівський, М. Паславський.

Після закінчення фінальних гор усі учасники переїхали до Українського Вест Сайд Клюбу, де відбулося прийняття, вручення чаш і забава. Цю частину тієї великої спортової імпрези відкрив від господарів, місцевого УАСТ Рочестер і голова УСЦАК — Р. Куціль, а дальше ведення програми передав ланковому відбиванки УСЦАК і голові СТ „Україна" Торонто — В. Ігнатовичеві. Після вечері відбулося вручення чаш і трофеїв, згаданим вже першунам поодиноких груп та дружинам, що зайняли чергові ІІ-гі і ІІІ-ті місця турніру.

Крім цього вручено трофеї найкращим змагунам і стиначам турніру: найкращим змагункам й змагунам: Ю. Андрухів (СУМ Торонто), Ю. Заяць („Україна" Торонто), Д. Твардовська (юначка „Ч. Січ") і А. Голинський (юнак „Ч. Січ"; найкращим стиначам (кам): Г. Стефанюк (СУМ Торонто), П. Стефанюк („Україна" Торонто), Л. Тицька (юначка „Ч. Січ"), Б. Ольшанівський (юнак „Ч. Січ").

Турніром проводили: В. Ігнатович, В. Сточанський, і Р. Куціль. В Діловому комітеті працювали: С. Ольшанський, Р. Павлович, М. Благий і Р. Куціль. Між почесними гостями на прийнятті крім ряду членів проводів спортових і молодечих організацій був теж голова УРСоюзу, громадянин Рочестеру — І. Олексин.

О. Твардовський
прес. референт УСЦАК

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ДМИТРІВ (ІРХА) — членка УНС Т-ва Просвіта, 224 Відд. в Сейлем, Масс., померла несподівано 9 травня 1975 р. Народилася в Ладичині, Зах. Україна. Покійна прибула малою до Америки та вступила до УНС в 1934 р. Полишила в смутку мужа Романа, бувший дяко-учитель довгі роки в Рочестері, Н. Й., сина Ярослава, доньку Славу, троє внуків, чотирьох братів з родинами та багато кревних. Похорон відбувся 12-го травня ц. р. з місцевої кат. церкви св. Івана Хрестителя, на цвинтар св. Марії в Сейлемі. Замість квітів на могилу, бл. п. Марії, можна складати, в її імені, пожертви на місцеву церкву св. Івана, церкву яку надмірно любила та ревно в ній молилась.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ЮЛІЯ ГАНИЧ, член УНС Відд. 334 Т-ва Івана Франка в Клівленд, Огайо, померла 28 лютого 1975 р. на 79 р.ж. Нар. в 1896 р. в Україні, стала членкою УНС в 1927 р. Залишила в смутку мужа Михайла, дочку Анну, 7 внуків і 2 правнуки. Похорон відбувся 3 березня на цвинтарі Бруклин Гтс Т. С. в Клівленді.

Вічна Їй Пам'ять!

Секр. Відділу

ГРИГОРІЙ ПЕРЕТЯТКО, — член УНС Відд. 334 Т-ва Івана Франка в Клівленді, помер 10 лютого 1975 р. на 82 р.ж. Нар. 1893 р. в Україні, став членом УНС в 1951 р. Залишив у смутку 2 дочки Анну і Марфу, 1 внука. Похорон відбувся 13 лютого на цвинтарі Бруклин Гтс. Т. С. в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр. Відділу

ВАСИЛЬ БІЛОКУР — член УНС Відд. 163 Т-ва Єдність в Філядельфії, Па., помер 26 лютого 1975 р. на 87-му р.ж. Нар. 10 вересня 1887 р. в Україні, став членом УНС 1923 року. Залишив у смутку дружину Павлину, дочок Марію, Анну, сина Михайла, Юрія, 10 внуків і 3 правнуки. Похорон відбувся 1 березня на цвинтарі Пречистої Діви Марії в Факсчейс, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Филик, секр.

АННА КАСЕН, членка УНС Відд. 338 Б-ва св. Петра і Павла в Монесен, Па., померла 23 березня 1975 р. на 84-му р.ж. Нар. 1890 р., стала членкою УНС 1923 р. Залишила в смутку синів Петра і Стаха, дві доньки Анну і Олену, 9 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі в Вест Нюoтон, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Кух, секр.

КАТЕРИНА КРЕВЕЦЬКА, — член УНС Відд. 481 Т-ва Івана Франка в Карнегі, Па., померла 1 березня 1975 р. на 77-му р.ж. Нар. 12 грудня 1895 р., стала членкою УНС в 1927 р. Залишила в смутку дочок Анну і Стеллу, сина Гері, 7 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі укр. кат. церкви Пресв. Тройці в Карнегі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Сивий, секр.

МАРІЯ ТУРКО, членка УНС Відд. 325 Т-ва Запорізька Січ в Брукліні, Н.Й., померла 28 лютого 1975 р. на 81-му р.ж. Нар. в 1894 р. в Перхачі, Україна, стала членкою УНС в 1941 р. Залишила в смутку дочку Анну і сина Йосифа. Похорон відбувся 4 березня на цвинтарі св. Івана в Міддл Вілладж, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секр. Відділу.

АННА МАЦУРА, член УНС Відд. 325 Т-ва Запорозька Січ в Брукліні, Н.Й., померла 4 березня 1975 р. на 76-му р. ж. Нар. в 1899 р. в Україні стала членкою в 1937 р. Залишила в смутку дочок Ольгу і Марію, 2 внуків. Похорон відбувся 10 березня на цвинтарі Мт. Олівет в Маспет, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секр. Відділу

КАРЛО КИЛОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 247 Б-ва св. Івана Хрестит. в Вілмінгтон, Дел., помер 2 березня 1975 р. на 48-му р. ж. Нар. 8 березня 1928 р. в Вілмінгтон Дел. і став членом УНС в 1972 р. Залишив у смутку дочку Ребеку і сина Йосифа. Похорон відбувся на цвинтарі Рівер-в'ю в Вілмінгтон, Дел.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр. Відділу.

ТАРЗАН, Ч. 7305. Приготовляються до висадки

Цих джунглів навіть я ніколи не бачив, генерале Їтс! Між іншим, Тарзане, прізвище згубленого пілота є капітан Більський!

Якщо він находиться денебудь в цій околиці та якщо він живий, то я знайду його!

Адже літак не може зникнути — не залишивши по собі якихсь знаків!

Із повітря ми не бачили жадних знаків — Може ти будеш мати більше щастя на землі!